BESCHIKKING Nr. 1889/98/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 3 september 1998

betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal zijn

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 74,

(1) Overwegende dat de Commissie bij Beschikking nr. 2424/88/EGKS [1] gemeenschappelijke regels heeft vastgesteld betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

(2) Overwegende dat deze regels zijn vastgesteld overeenkomstig de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder die welke voortvloeien uit artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel („GATT"), de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT („Antidumpingcode van 1979") en de Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de GATT („Code inzake subsidies en compenserende rechten");

(3) Overwegende dat de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-ronde tot de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie („WTO") hebben geleid;

(4) Overwegende dat bijlage 1 A bij de bij Beschikking 94/800/EG van de Raad [2] goedgekeurde Overeenkomst tot oprichting van de WTO („WTO-overeenkomst") onder meer de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel 1994, („GATT 1994"), een nieuwe Overeenkomst over de toepassing van artikel VI van de GATT 1994 („Antidumpingovereenkomst van 1994") en een nieuwe Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen („Subsidieovereenkomst") bevat;

(5) Overwegende dat het derhalve dienstig is de Gemeenschapswetgeving in het licht van deze nieuwe overeenkomsten te wijzigen; dat het, aangezien de nieuwe regels inzake dumping enerzijds en subsidiëring anderzijds verschillend van aard zijn, wenselijk is voor elk van deze twee gebieden afzonderlijke communautaire regelingen vast te stellen; dat de nieuwe regels betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping derhalve in een afzonderlijke beschikking, namelijk Beschikking nr. 2277/96/EGKS van de Commissie [3] zijn neergelegd, waarbij de invoer met dumping buiten de werkingssfeer van Beschikking nr. 2424/88/EGKS is gebracht;

(6) Overwegende dat het daarom dienstig is de bepalingen van de Gemeenschap inzake de toepassing van compenserende rechten in het licht van de nieuwe multilaterale regels te wijzigen, onder meer die inzake de inleiding van een procedure en het verrichten van een onderzoek met inbegrip van de vaststelling en de waardering van de feiten, de bepalingen inzake de instelling van voorlopige maatregelen, de instelling en de invordering van compenserende rechten, de duur en een nieuw onderzoek van compenserende maatregelen, en de openbaarmaking van informatie welke met onderzoeken op het gebied van compenserende maatregelen verband houdt;

(7) Overwegende dat het, gezien de omvang van de veranderingen waartoe de nieuwe overeenkomsten hebben geleid en om een correcte en doorzichtige toepassing van de nieuwe bepalingen te waarborgen, aanbeveling verdient de bewoordingen waarin deze overeenkomsten zijn gesteld, zoveel mogelijk in de communautaire wetgeving over te nemen;

(8) Overwegende dat de Subsidieovereenkomst bij Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad [4] door de Europese Gemeenschap ten uitvoer is gelegd; dat het daarom, teneinde de homogeniteit van de wetgeving van de Europese Gemeenschappen op het gebied van de buitenlandse handel te waarborgen, dienstig is zorg te dragen voor een gelijke toepassing door de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van de beginselen en omschrijving van Verordening (EG) nr. 2026/97, waarbij rekening wordt gehouden met de besluitvormingsprocessen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

(9) Overwegende dat het voorts wenselijk is in voldoende bijzonderheden te bepalen wanneer subsidiëring wordt aangenomen, volgens welke beginselen daartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, in het bijzonder indien de subsidie specifiek is toegekend, en volgens welke criteria de hoogte van de subsidie wordt berekend die tot compenserende maatregelen kan leiden;

(10) Overwegende dat het, om het bestaan van een subsidie te kunnen vaststellen, noodzakelijk is aan te tonen dat de overheid of een overheidsinstantie op het grondgebied van een land een financiële bijdrage heeft verstrekt, of dat er enige vorm van inkomens- of prijzensteun in de zin van artikel XVI van de GATT 1994 is geweest en dat de onderneming die deze heeft genoten, daarmee een voordeel heeft verkregen;

(11) Overwegende dat het nodig is in voldoende bijzonderheden aan te geven tegen welke soorten subsidies geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen en welke procedures dienen te worden gevolgd wanneer bij een onderzoek komt vast te staan dat een aan een onderzoek onderworpen onderneming subsidies heeft ontvangen waartegen geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen;

[1] PB L 209 van 2. 8. 1988, blz. 18.
[2] PB L 336 van 23. 12. 1994, blz. 1.
[3] PB L 308 van 29. 11. 1996, blz. 11.
[4] PB L 288 van 21. 10. 1997, blz. 1.

(12) Overwegende dat in de Subsidieovereenkomst is bepaald dat de bepalingen inzake subsidies waartegen geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst vervallen, tenzij de WTO-leden overeenkomen de geldigheidsduur van deze bepalingen te verlengen; dat het derhalve, indien de geldigheidsduur van deze bepalingen niet wordt verlengd, nodig kan zijn deze beschikking dienovereenkomstig te wijzigen;

(13) Overwegende dat het wenselijk is, duidelijke nadere richtsnoeren te geven ten aanzien van de factoren die voor de vaststelling of de invoer met subsidiëring aanmerkelijke schade heeft veroorzaakt dan wel deze dreigt te veroorzaken, relevant kunnen zijn; dat bij het aantonen dat de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden, aan de omvang van de invoer en aan het niveau van de prijzen ervan is toe te schrijven, aandacht dient te worden geschonken aan de gevolgen van andere factoren, en met name aan de in de Gemeenschap heersende marktomstandigheden;

(14) Overwegende dat het dienstig is, het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap" te omschrijven en te bepalen dat met exporteurs verbonden partijen van deze bedrijfstak kunnen worden uitgesloten en dat ook het begrip „verbonden" dient te worden omschreven; dat het ook noodzakelijk is te bepalen dat ten behoeve van producenten in een regio van de Gemeenschap maatregelen inzake compenserende rechten kunnen worden genomen en om richtsnoeren voor de afbakening van een dergelijke regio te geven;

(15) Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen, wie een klacht met het oog op compenserende rechten mag indienen, in welke mate deze door de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden gesteund en welke gegevens die klacht dient te bevatten betreffende tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, schade en het oorzakelijk verband daartussen; dat het tevens dienstig is regels te stellen inzake de procedures voor afwijzing van klachten of voor de inleiding van de procedure;

(16) Overwegende dat dient te worden bepaald, op welke wijze de belanghebbenden ervan in kennis worden gesteld welke informatie de autoriteiten verlangen; dat de belanghebbenden voldoende gelegenheid moeten hebben om al het relevante bewijsmateriaal over te leggen en om hun belangen te verdedigen; dat het voorts wenselijk is, duidelijk de bij het onderzoek te volgen regels en procedures te regelen, in het bijzonder de regels volgens welke de belanghebbenden zich binnen de gestelde termijnen kenbaar dienen te maken, hun standpunt naar voren dienen te brengen en informatie dienen te verstrekken teneinde deze standpunten en informatie in aanmerking te kunnen nemen; dat het bovendien dienstig is te bepalen op welke voorwaarden een belanghebbende toegang heeft tot en opmerkingen kan maken over de door andere belanghebbenden verschafte informatie; dat voorts de lidstaten en de Commissie bij het verzamelen van informatie dienen samen te werken;

(17) Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen, onder welke omstandigheden voorlopige rechten kunnen worden ingesteld, met name dat dit niet eerder dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de opening van het onderzoek mag geschieden; dat de Commissie dergelijke rechten in alle gevallen slechts voor een tijdvak van vier maanden kan instellen;

(18) Overwegende dat het noodzakelijk is procedures vast te stellen voor de aanvaarding van verbintenissen die de gevolgen van de subsidies of van schade wegnemenen of compenseren, waardoor de instelling van voorlopige of van definitieve rechten overbodig wordt; dat het tevens dienstig is te bepalen welke consequenties aan de schending of de opzegging van verbintenissen zijn verbonden en dat voorlopige rechten kunnen worden ingesteld wanneer het vermoeden bestaat dat een verbintenis wordt geschonden of wanneer nader onderzoek noodzakelijk is om de bevindigingen aan te vullen; dat bij de aanvaarding van verbintenissen ervoor moet worden zorg gedragen dat de voorgestelde verbintenissen en de handhaving daarvan niet tot mededinging verstorende gedragingen leiden;

(19) Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat onderzoeken, ongeacht of definitieve maatregelen worden ingesteld, normaal binnen twaalf en in ieder geval niet later dan 13 maanden na de opening van het onderzoek dienen te worden beëindigd;

(20) Overwegende dat een onderzoek of procedure dient te worden beëindigd wanneer het bedrag van de subsidie minimaal („de minimis") blijkt te zijn of, met name bij invoer uit ontwikkelingslanden, de omvang van de invoer met subsidie of de schade te verwaarlozen is en dat hiervoor criteria dienen te worden vastgesteld; dat, wanneer maatregelen dienen te worden getroffen, in beëindiging van het onderzoek dient te worden voorzien en dient te worden bepaald dat het recht lager dan het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies moet zijn indien dat lagere bedrag de schade wegneemt en dat voorts in het geval van een steekproefonderzoek de wijze van berekening van de hoogte van het recht dient te worden vastgesteld;

(21) Overwegende dat het noodzakelijk is in bepalingen te voorzien die het mogelijk maken de voorlopige rechten met terugwerkende kracht in te vorderen zo dit dienstig wordt geacht en te bepalen onder welke omstandigheden rechten met terugwerkende kracht kunnen worden ingesteld om te vermijden dat aan de toe te passen definitieve maatregelen afbreuk wordt gedaan; dat het bovendien noodzakelijk is te bepalen dat in geval van schending of van opzegging van verbintenissen de rechten eveneens met terugwerkende kracht kunnen worden toegepast;

(22) Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat maatregelen na vijf jaar vervallen, tenzij een nieuw onderzoek uitwijst dat zij dienen te worden gehandhaafd; dat in gevallen waarin toereikend bewijsmateriaal in verband met gewijzigde omstan-

digheden wordt voorgelegd, tevens dient te worden voorzien in tussentijdse nieuwe onderzoeken of in onderzoeken om vast te stellen of terugbetaling van compenserende rechten gerechtvaardigd is;

(23) Overwegende dat, hoewel de Subsidieovereenkomst geen bepalingen bevat met betrekking tot de ontwijking van compenserende maatregelen, de mogelijkheid van ontwijking bestaat op een gelijke, doch niet indentieke wijze als bij antidumping-maatregelen; dat het derhalve wenselijk is in deze beschikking bepalingen inzake ontwijking op te nemen;

(24) Overwegende dat het dienstig is in de mogelijkheid tot schorsing van compenserende maatregelen te voorzien in geval van een tijdelijke verandering in de marktomstandigheden die de voortzetting van dergelijke maatregelen tijdelijk onwenselijk maken;

(25) Overwegende dat het noodzakelijk is in de mogelijkheid te voorzien dat aan een onderzoek onderworpen invoer bij de invoer wordt geregistreerd, zodat ten aanzien van deze invoer vervolgens maatregelen toepassing kunnen vinden;

(26) Overwegende dat de lidstaten op de invoer van de aan een onderzoek of maatregelen onderworpen producten toezicht dienen uit te oefenen om de naleving van de maatregelen te waarborgen en dat zij hun bevindingen hieromtrent evenals de uit hoofde van deze beschikking ingevorderde bedragen aan rechten aan de Commissie dienen mede te delen;

(27) Overwegende dat dient te worden bepaald in bepaalde stadia van het onderzoek in een Raadgevend Comité overleg wordt gepleegd; dat dit comité uit vertegenwoordigers van de lidstaten dient te zijn samengesteld en door een vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten;

(28) Overwegende dat het ter controle van de voorgelegde informatie betreffende tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring en betreffende schade, dienstig is in controlebezoeken te voorzien, met dien verstande dat ontvangst van behoorlijk beantwoorde vragenlijsten voorwaarde voor dergelijke bezoeken is;

(29) Overwegende dat het, teneinde ervoor te zorgen dat onderzoeken binnen de gestelde termijnen worden voltooid, van wezenlijk belang is te bepalen dat, wanneer het aantal partijen of transacties groot is, van steekproeven gebruik mag worden gemaakt;

(30) Overwegende dat het noodzakelijk is te bepalen dat wanneer belanghebbenden onvoldoende medewerking verlenen, andere informatie kan worden gebruikt om tot vaststellingen te komen en dat dergelijke informatie voor de betrokken belanghebbenden minder gunstig kan zijn dan ingeval zij wel medewerking hadden verleend;

(31) Overwegende dat in de vertrouwelijke behandeling van informatie dient te worden voorzien om de openbaarmaking van zaken- of van staatsgeheimen te beletten;

(32) Overwegende dat het van wezenlijk belang is te bepalen dat partijen die voor een dergelijke behandeling in aanmerking komen, kennis krijgen van de belangrijkste feiten en overwegingen en dat de bekendmaking ervan, met inachtneming van het besluitvormingsproces in de Gemeenschap, binnen een zodanig tijdsbestek dient te geschieden dat de partijen hun belangen kunnen verdedigen;

(33) Overwegende dat het aanbeveling verdient, in een administratieve regeling te voorzien welke het mogelijk maakt argumenten aan te voeren aangaande de vraag of maatregelen in het belang van de Gemeenschap zijn, met inbegrip van het belang van de consument, en om termijnen vast te stellen waarbinnen dergelijke informatie dient te worden verstrekt en tevens om bepalingen op te nemen betreffende de rechten van de belanghebbenden ten aanzien van de mededeling van gegevens;

(34) Overwegende dat het bij de toepassing van de bepalingen van de Subsidieovereenkomst van wezenlijk belang is dat, ter bewaring van het evenwicht tussen rechten en plichten dat met die overeenkomst wordt nagestreefd, door de Gemeenschap met de daaraan door haar voornaamste handelspartners gegeven uitlegging, zoals die in de wetgeving of in de gevestigde praktijk tot uiting komt, rekening wordt gehouden;

(35) Overwegende dat Beschikking nr. 2424/88/EGKS derhalve moet worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beginselen

1. Compenserende rechten kunnen worden ingesteld om elke subsidie te neutraliseren die rechtstreeks of onrechtstreeks wordt toegekend voor de vervaardiging, de productie, de uitvoer of het vervoer van een product waarvan het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen schade veroorzaakt.

2. Voor de toepassing van deze beschikking wordt een product geacht te worden gesubsidieerd indien daarvoor een subsidie wordt toegekend waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen zoals omschreven in de artikelen 2 en 3.

3. Een dergelijke subsidie kan door de overheid van het land van oorsprong van het ingevoerde product worden verleend of door die van een tussenland vanwaaruit het product naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, welk laatstbedoelde land voor de doeleinden van deze beschikking „land van uitvoer" wordt genoemd.

In deze verordening wordt onder „overheid" verstaan, elk overheidsorgaan of elke overheidsinstantie op het grondgebied van het land van oorsprong of dat van uitvoer.

4. In afwijking van de leden 1, 2 en 3 zijn de bepalingen van deze beschikking volledig van toepassing op producten die niet rechtstreeks vanuit het land van oorsprong, maar vanuit een tussenland naar de Gemeenschap worden uitgevoerd. De desbetreffende transactie(s) wordt, respectievelijk worden beschouwd als tussen het land van oorsprong en de Gemeenschap te zijn geschied.

5. Voor de toepassing van deze beschikking wordt onder „soortgelijk product" verstaan, een product dat identiek is, hetgeen wil zeggen een product dat in ieder opzicht gelijk aan het betrokken product is of, bij gebreke van een dergelijk product, een ander product dat, hoewel het niet in ieder opzicht gelijk is, kenmerken vertoont die sterk op die van het betrokken product gelijken.

Artikel 2

Definitie van subsidie

Een subsidie wordt geacht aanwezig te zijn indien:

1. a) de overheid in het land van oorsprong of in dat van uitvoer een financiële bijdrage levert, dat wil zeggen wanneer:

   i) een overheidspraktijk rechtstreekse overdracht van middelen (bijvoorbeeld schenkingen, leningen, kapitaalinbreng), mogelijke rechtstreekse overdracht van middelen of van passiva (bijvoorbeeld leninggaranties) inhoudt;

   ii) de overheid afstand doet van inkomsten die haar normaal toekomen of deze niet int, bijvoorbeeld fiscale stimuli zoals belastingkredieten; in dit verband wordt de vrijstelling, ten behoeve van een uitgevoerd product, van op het soortgelijke product, indien dat voor binnenlands ge- of verbruik is bestemd, rustende rechten en belastingen of de gehele of gedeeltelijke terugbetaling of kwijtschelding van deze rechten en belastingen voor bedragen die niet hoger zijn dan de betaalde of verschuldigde bedragen, niet als subsidie beschouwd, mits een dergelijke terugbetaling of kwijtschelding overeenkomstig de bepalingen van de bijlagen I, II en III geschiedt;

   iii) de overheid goederen levert of diensten verricht, niet bestaande uit algemene infrastructuur, of goederen aankoopt;

   iv) de overheid:

   — betalingen aan een financieringsmechanisme verricht, of

   — aan een particulier lichaam een of meer van de onder i), ii) en iii) genoemde soorten functies toevertrouwt of dat lichaam daarmee belast, welke functies zij normaal zelf zou vervullen en de praktijk in werkelijkheid niet afwijkt van praktijken die overheidsinstanties plegen te volgen,

   of

   b) er een vorm van inkomens- of van prijzensteun in de zin van artikel XVI van de GATT 1994 is, en

2. daarbij een voordeel wordt toegekend.

Artikel 3

Tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

1. Subsidies worden slechts dan aan compenserende maatregelen onderworpen indien zij specifiek zijn, zoals omschreven in de leden 2, 3 en 4.

2. Om te bepalen of een subsidie specifiek is voor een onderneming of een bedrijfstak of voor een groep van ondernemingen of bedrijfstakken, hierna „bepaalde ondernemingen" genoemd, binnen het gebied van de bevoegdheden van de subsidieverlenende autoriteit, gelden de volgende beginselen:

a) Een subsidie is specifiek wanneer de subsidieverlenende autoriteit of de wetgeving op grond waarvan deze autoriteit handelt, de mogelijkheid om subsidie te verkrijgen uitdrukkelijk tot bepaalde ondernemingen beperkt.

b) Een subsidie is niet-specifiek wanneer de subsidieverlenende autoriteit of de wetgeving op grond waarvan deze subsidieverlenende autoriteit handelt, voor de toekenning van subsidies en voor de vaststelling van de hoogte ervan objectieve criteria of voorwaarden hanteert, en voorzover het in aanmerking komen voor subsidie automatisch is en de criteria en voorwaarden strikt in acht worden genomen.

   Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „objectieve criteria of voorwaarden" verstaan, criteria en voorwaarden die neutraal zijn, die bepaalde ondernemingen niet ten opzichte van andere ondernemingen begunstigen en die economisch van aard en horizontaal van toepassing zijn, zoals het aantal werknemers of de ondernemingsgrootte.

   De criteria of voorwaarden moeten in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of in andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven, zodat een en ander kan worden nagegaan.

c) Indien er, ondanks het feit dat er op grond van het bepaalde onder a) en b) geen specifiteit lijkt te zijn, toch redenen zijn om aan te nemen dat de subsidie in feite specifiek kan zijn, mogen andere factoren in aanmerking worden genomen, zoals het gebruik van een subsidieprogramma door een beperkt aantal bepaalde ondernemingen, het gebruik ervan overwegend door bepaalde ondernemingen, de toekenning aan bepaalde ondernemingen van onevenredig hoge subsidiebedragen en de wijze waarop de subsidieverlenende autoriteit bij het besluit tot verlening van de subsidie van haar discretionaire bevoegdheid gebruik maakt. In dit verband worden met name de frequentie waarmee aanvragen voor subsidies worden afgewezen, respectievelijk ingewilligd en de redenen daarvan in aanmerking genomen.

   Bij de toepassing van de eerste alinea wordt rekening gehouden met de mate van diversificatie van de economische activiteiten binnen het gebied van de bevoegdheden van de subsidieverlenende autoriteit en met het tijdvak waarin de subsidieregeling toepassing heeft gevonden.

3. Een subsidie die tot bepaalde ondernemingen is beperkt die in een afgebakend geografisch gebied binnen het gebied van de bevoegdheden van een subsidieverlenende autoriteit zijn gevestigd, is specifiek. De vaststelling of wijziging van algemeen geldende belastingtarieven door de daartoe bevoegde overheidsinstanties wordt voor de doeleinden van deze beschikking niet geacht een specifieke subsidie te zijn.

4. Niettegenstaande de leden 2 en 3, worden de volgende subsidies geacht specifiek te zijn:

a) Subsidies die, rechtens of in feite, uitsluitend of als een van verscheidene andere voorwaarden, van uitvoerprestaties afhankelijk zijn, met inbegrip van de in bijlage I genoemde subsidies.

   Subsidies worden geacht in feite van uitvoerprestaties afhankelijk te zijn wanneer uit de feiten blijkt dat de toekenning van een subsidie, zonder dat deze rechtens van uitvoerprestaties afhankelijk is, in feite aan bestaande of verwachte uitvoer of aan inkomsten uit uitvoer is gebonden. Het loutere feit dat een subsidie aan exporterende ondernemingen wordt toegekend, is op zich niet voldoende om aan te nemen dat deze subsidie een uitvoersubsidie in de zin van deze bepaling is.

b) Subsidies die uitsluitend of onder meer afhankelijk zijn van het gebruik van binnenlandse in plaats van ingevoerde goederen.

5. De vaststelling van specificiteit uit hoofde van het bepaalde in dit artikel, moet duidelijk met positief bewijsmateriaal worden onderbouwd.

Artikel 4

Niet tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

1. De volgende subsidies worden niet aan compenserende maatregelen onderworpen:

a) subsidies die in de zin van artikel 3, leden 2 en 3, niet-specifiek zijn;

b) subsidies die in de zin van artikel 3, leden 2 en 3, specifiek zijn, maar aan de voorwaarden van de leden 2, 3 en 4 van het onderhavige artikel voldoen.

2. Subsidies voor onderzoekactiviteiten van ondernemingen of van instellingen van hoger onderwijs of van onderzoekinstellingen die voor ondernemingen op contractuele basis onderzoek verrichten, worden niet aan compenserende maatregelen onderworpen, indien de subsidies niet meer dan 75 % van de kosten van industrieel onderzoek of 50 % van die van preconcurrentiële ontwikkeling dekken en voorzover deze subsidies worden beperkt tot:

a) personeelskosten (uitsluitend voor de onderzoekactiviteit ingezette onderzoekers, technici en andere ondersteunende medewerkers);

b) kosten van apparatuur, van uitrusting, van terreinen en gebouwen die uitsluitend en permanent (behalve indien deze op commerciële basis worden afgestaan) voor onderzoek worden gebruikt;

c) kosten van advies en van soortgelijke diensten die uitsluitend voor het onderzoek worden gebruikt, met inbegrip van aangekocht onderzoek, aangekochte technische kennis, octrooien, enzovoort;

d) bijkomende algemene kosten die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien;

e) andere exploitatiekosten (zoals de kosten van materialen, leveranties en dergelijke) die rechtstreeks uit de onderzoekactiviteiten voortvloeien.

Voor de doeleinden van de eerste alinea geldt het volgende:

a) Het toegestane niveau van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, wordt vastgesteld aan de hand van de totale, in aanmerking komende kosten die gedurende een afzonderlijk project zijn ontstaan.

   Wat programma's betreft die zowel „industrieel onderzoek" als „preconcurrentiële ontwikkeling" omvatten, mag het niveau van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, niet hoger zijn dan het gewone gemiddelde van de toegestane niveaus van de subsidie waartegen geen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld dat op deze twee categorieën van toepassing is, berekend aan de hand van alle in aanmerking komende kosten, zoals in de punten a) tot en met e) van de eerste alinea is beschreven;

b) Onder „industrieel onderzoek" wordt verstaan, geprogrammeerd of kritisch onderzoek dat gericht is op het opdoen van nieuwe kennis met het doel deze kennis bij de ontwikkeling van nieuwe producten, processen of diensten te gebruiken, of om tot een aanmerkelijke verbetering van bestaande producten, processen of diensten te komen;

c) Onder „preconcurrentiële ontwikkeling" wordt verstaan, de omzetting van de resultaten van industrieel onderzoek in plannen, schema's of ontwerpen voor nieuwe, gewijzigde of verbeterde producten, processen of diensten, ongeacht of deze voor verkoop of voor gebruik zijn bestemd, met inbegrip van de fabricage van een eerste, niet voor commerciële doeleinden geschikt prototype. Voorts kan dit begrip omvatten: de conceptuele formulering en het ontwerp van alternatieve producten, processen of diensten en van eerste demonstratie- of van proefprojecten, voorzover deze projecten niet voor industriële toepassing of voor commerciële exploitatie kunnen worden gebruikt noch daarvoor geschikt kunnen worden gemaakt. Het begrip omvat niet: routinematige of periodieke wijzigingen van bestaande producten, productielijnen, fabricageprocessen, diensten en andere courante werkzaamheden, zelfs indien deze wijzigingen verbeteringen kunnen opleveren.

3. Subsidies aan achtergebleven regio's op het grondgebied van het land van oorsprong en/of van uitvoer die in het algemene kader van regionale ontwikkeling worden verleend en die volgens de criteria van artikel 3, leden 2 en 3, binnen de in aanmerking komende regio's niet-specifiek zouden zijn, worden niet aan compenserende maatregelen onderworpen, mits:

a) elke achtergebleven regio een duidelijk afgebakende aaneengesloten geografische zone vormt met een definieerbare economische en administratieve identiteit;

b) de regio als achtergebleven wordt beschouwd op grond van neutrale en objectieve criteria die erop wijzen dat de problemen van die regio niet slechts aan tijdelijke omstandigheden te wijten zijn; deze criteria moeten in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of in andere officiële documenten duidelijk zijn omschreven, zodat een en ander kan worden nagegaan;

c) de onder b) genoemde criteria een meting van economische ontwikkeling omvatten die ten minste op één van de volgende factoren berust:

— hetzij het inkomen of het gezinskomen per hoofd van de bevolking, hetzij het BBP per hoofd van de bevolking, dat niet meer dan 85 % mag bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of van uitvoer;

— het werkloosheidspercentage dat ten minste 110 % moet bedragen van het gemiddelde op het grondgebied van het betrokken land van oorsprong of van uitvoer;

een en ander gemeten over een periode van drie jaar; deze berekening mag echter een gemengde zijn en mag andere factoren erbij betrekken.

Voor de doeleinden van de eerste alinea wordt verstaan onder:

a) een „algemeen kader van regionale ontwikkeling", regionale subsidieprogramma's die deel uitmaken van een innerlijk samenhangend regionaal ontwikkelingsbeleid van algemene toepassing waarbij de subsidies voor regionale ontwikkeling niet aan geïsoleerde geografische plaatsen worden toegekend die op de ontwikkeling van een regio geen of vrijwel geen invloed hebben;

b) „neutrale en objectieve criteria", criteria die niet meer dan nodig bepaalde regio's begunstigen om in het kader van het regionale ontwikkelingsbeleid de regionale verschillen op te heffen of deze geringer te maken. Regionale subsidieprogramma's omvatten in dit verband maxima voor de hoogte van de subsidie die voor elk gesubsidieerd project kan worden toegekend. Deze maxima moeten verschillen naar gelang van de verschillende ontwikkelingsniveaus van de in aanmerking komende regio's en moeten in termen van investeringskosten of kosten van het scheppen van arbeidsplaatsen worden uitgedrukt. Binnen deze maxima dient de verdeling van de subsidie voldoende gespreid en gelijkmatig te geschieden om te voorkomen dat een subsidie overwegend door bepaalde ondernemingen wordt gebruikt of dat aan bepaalde ondernemingen onevenredig hoge subsidiebedragen worden toegekend.

Deze definities worden toegepast met inachtneming van de criteria van artikel 3, leden 2 en 3.

4. Subsidies ter bevordering van de aanpassing van de bestaande uitrusting aan in wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen vervatte nieuwe milieu-eisen die voor de ondernemingen meer verplichtingen en grotere financiële lasten meebrengen, worden niet aan compenserende maatregelen onderworpen, mits de subsidie:

a) een éénmalige, niet meer terugkomende maatregel is, en

b) tot 20 % van de kosten van aanpassing beperkt is, en

c) geen betrekking heeft op de vervangings- en exploitatiekosten van de gesteunde investering, welke kosten volledig door de ondernemingen moeten worden gedragen; en

d) rechtstreeks verband houdt met en evenredig is aan de voorgenomen vermindering van overlast en vervuiling door een onderneming en geen eventuele besparing op de productiekosten dekt, en

e) beschikbaar is voor alle ondernemingen die de nieuwe uitrusting installeren en/of de nieuwe productieprocessen toepassen.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder „bestaande uitrusting" verstaan, uitrusting die op het tijdstip waarop de nieuwe milieu-eisen worden opgelegd, reeds ten minste twee jaar in gebruik is.

Artikel 5

Berekening van de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies

De hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt voor de toepassing van deze beschikking berekend in termen van het door de ontvanger daarmee verkregen voordeel waarvan het bestaan in het onderzoektijdvak voor de subsidiëring wordt vastgesteld. Dit tijdvak is in de regel het recentste boekjaar van de begunstigde, maar kan ook een ander tijdvak van ten minste zes, aan de opening van het onderzoek voorafgaande maanden zijn, waarvoor betrouwbare financiële en andere relevante gegevens beschikbaar zijn.

Artikel 6

Berekening van het voordeel voor de ontvanger

Voor de berekening van het voordeel voor de ontvanger geldt het volgende:

a) de deelneming in aandelenkapitaal door de overheid wordt niet als voordeeltoekenning beschouwd, tenzij die investering kan worden beschouwd als niet overeen te stemmen met de normale investeringspraktijk (verstrekking van risicokapitaal inbegrepen) van particuliere investeerders op het grondgebied van het land van oorsprong en/of van uitvoer;

b) een door de overheid verstrekte lening wordt niet als voordeeltoekenning beschouwd, tenzij er een verschil is tussen het bedrag dat de leningontvangende onderneming op die lening betaalt en dat wat de onderneming zou betalen voor een vergelijkbare commerciële lening die zij daadwerkelijk op de markt zou kunnen verkrijgen. In dat geval bestaat het voordeel uit het verschil tussen die twee bedragen;

c) een door een regering verstrekte garantie voor een lening wordt niet als voordeeltoekenning beschouwd, tenzij er een verschil is tussen het bedrag dat de garantieontvangende onderneming op een door de overheid

gegarandeerde lening betaalt en wat de onderneming zou betalen voor een vergelijkbare commerciële lening zonder overheidsgarantie. In dat geval bestaat het voordeel uit het verschil tussen die twee bedragen, gecorrigeerd voor eventuele verschillen in commissies;

d) de levering van goederen, de verrichting van diensten of de aankoop van goederen door de overheid wordt niet als voordeeltoekenning beschouwd, tenzij de levering tegen een minder dan toereikende beloning of de aankoop tegen een meer dan toereikende beloning geschiedt. De toereikendheid van de beloning wordt vastgesteld door een vergelijking te maken met de heersende marktvoorwaarden voor het betrokken product, respectievelijk de betrokken diensten in het land van levering of van aankoop (waaronder prijs, kwaliteit, beschikbaarheid, verhandelbaarheid, vervoer en andere aan- of verkoopvoorwaarden).

Artikel 7

Algemene bepalingen inzake de berekening

1. De hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt vastgesteld per eenheid van het naar de Gemeenschap uitgevoerde, gesubsidieerde product.

Bij de vaststelling van de hoogte van de subsidie mogen de volgende elementen van de totale subsidie worden afgetrokken:

a) kosten van de aanvraag of andere kosten die noodzakelijk waren om voor de subsidie in aanmerking te komen of om deze te verkrijgen;

b) uitvoerbelastingen, rechten of andere heffingen op de uitvoer van het product naar de Gemeenschap die specifiek ten doel hebben de subsidie te compenseren.

Wanneer een belanghebbende om aftrek van kosten verzoekt, moet hij bewijzen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is.

2. Wanneer de subsidie niet wordt verleend op basis van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, vastgesteld door de waarde van de totale subsidie om te slaan, naar gelang van het geval, over het niveau van de productie, de afzet of de uitvoer van de betrokken producten in het onderzoektijdvak voor subsidiëring.

3. Wanneer verband kan worden gelegd tussen de subsidie en de verwerving of de toekomstige verwerving van vaste activa, wordt de hoogte van de subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, berekend door de subsidie te spreiden over een tijdvak dat in de betrokken bedrijfstak met de normaal gevolgde afschrijvingspraktijk voor deze activa overeenstemt. Het aldus berekende, aan het onderzoektijdvak toe te rekenen bedrag, met inbegrip van het bedrag dat van vóór dat tijdvak verworven vaste activa is afgeleid, wordt verdeeld zoals bepaald in lid 2.

Indien de activa niet in waarde verminderen, wordt de subsidie gelijkgesteld met een renteloze lening en behandeld overeenkomstig artikel 6, onder b).

4. Wanneer tussen een subsidie en de verwerving van vaste activa geen verband kan worden gelegd, wordt het bedrag van het voordeel dat tijdens het onderzoektijdvak werd verkregen, in beginsel aan dat tijdvak toegerekend en verdeeld zoals bepaald in lid 2, tenzij zich buitengewone omstandigheden voordoen die toerekening aan een ander tijdvak rechtvaardigen.

Artikel 8

Schadevaststelling

1. Voor de doeleinden van deze beschikking wordt, tenzij anders bepaald, onder „schade" verstaan, aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap of aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een dergelijke bedrijfstak en wordt dit begrip volgens dit artikel uitgelegd.

2. De schadevaststelling dient op positief bewijsmateriaal te berusten en houdt een objectief onderzoek in van zowel:

a) de omvang van de invoer van gesubsidieerde producten en de gevolgen daarvan voor de prijzen van soortgelijke producten in de Gemeenschap, als

b) de uit deze invoer voortvloeiende weerslag op de bedrijfstak van de Gemeenschap.

3. Wat de omvang van de gesubsidieerde invoer betreft, wordt nagegaan of deze in absolute cijfers dan wel in verhouding tot de productie of tot het verbruik in de Gemeenschap aanzienlijk is toegenomen. Wat de gevolgen van de gesubsidieerde invoer op de prijzen betreft, wordt nagegaan of er door de invoer met subsidie aanzienlijke prijsonderbieding is ten opzichte van de prijzen van een soortgelijk product van de bedrijfstak van de Gemeenschap, dan wel of deze invoer op enige andere wijze sterke druk op de prijzen uitoefent of een belemmering voor prijsverhogingen vormt die zonder deze invoer zouden zijn opgetreden, met dien verstande dat geen van deze factoren op zich, noch een aantal van deze factoren tezamen, noodzakelijk doorslaggevend is.

4. Wanneer de invoer van een product uit meer dan één land gelijktijdig aan een onderzoek voor compenserende rechten wordt onderworpen, worden de gevolgen van deze invoer slechts dan cumulatief beoordeeld indien wordt vastgesteld dat:

a) de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies voor het uit elk land ingevoerde product meer dan minimaal in de zin van artikel 14, lid 5, is en de omvang van de invoer uit elk land als niet te verwaarlozen kan worden aangemerkt, en

b) een cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de invoer in het licht van de concurrentievoorwaarden tussen de ingevoerde producten onderling en die tussen de ingevoerde producten en het soortgelijke product uit de Gemeenschap, dienstig is.

5. Het onderzoek naar de weerslag van de invoer met subsidie op de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap omvat een beoordeling van alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van die bedrijfstak van invloed zijn, waaronder het feit dat een bedrijfstak nog steeds herstellende is van de gevolgen van subsidiëring of van dumping in het verleden, de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, de werkelijke en de potentiële daling van de afzet, de winst, de omzet, het marktaandeel, de productiviteit, de rentabiliteit en de bezettingsgraad, alsmede de factoren die op de prijzen in de Gemeenschap van invloed zijn; de werkelijke en de potentiële negatieve gevolgen voor de „cash flow", de voorraden, de werkgelegenheid, de lonen, de groei en het vermogen om kapitaal of investeringen aan te trekken. Deze lijst is niet limitatief, noch kan één of meer van deze factoren noodzakelijkerwijze doorslaggevend zijn bij de beoordeling.

6. Aan de hand van het overeenkomstig lid 2 voorgelegde relevante bewijsmateriaal moet worden aangetoond dat de invoer met subsidie schade in de zin van deze beschikking veroorzaakt. Hierbij moet in het bijzonder worden aangetoond, dat de in lid 5 omschreven gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap aan de overeenkomstig lid 3 vastgestelde omvang van de invoer en/of aan het niveau van de prijzen zijn toe te schrijven en dat deze weerslag dusdanig is dat deze als aanmerkelijk kan worden beschouwd.

7. Ook wordt een onderzoek ingesteld naar andere bekende factoren dan de invoer met subsidie die terzelfdertijd de bedrijfstak van de Gemeenschap schade toebrengen om zekerheid te hebben dat de door deze andere factoren veroorzaakte schade niet aan de invoer met subsidie overeenkomstig lid 6 wordt toegeschreven. Relevant in dit verband zijn factoren zoals de omvang en de prijzen van de invoer zonder subsidie, de inkrimping van de vraag of wijzigingen in het consumtiepatroon, beperkende handelspraktijken van en concurrentie tussen de producenten uit derde landen en die in de Gemeenschap, technologische ontwikkelingen, de uitvoerprestaties en de productiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

8. De gevolgen van de invoer met subsidie worden beoordeeld in verband met de productie van het soortgelijke product door de bedrijfstak van de Gemeenschap, indien de beschikbare gegevens een mogelijkheid verschaffen om deze productie aan de hand van criteria zoals het productieproces, de omzet en de winst van de producenten, apart te bepalen. Is aparte bepaling van die productie niet mogelijk, dan worden de gevolgen van de invoer met subsidie beoordeeld aan de hand van een onderzoek van de beperktste groep of het beperktste assortiment producten waaronder het soortgelijke product is begrepen, en waarover de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

9. De vaststelling van dreiging van aanmerkelijke schade dient op feiten te berusten en niet louter op beweringen, gissingen of vage mogelijkheden. De verandering van omstandigheden waardoor een situatie zou ontstaan waarin de subsidie schade zou veroorzaken, moet voor de nabije toekomst duidelijk zijn te voorzien.

Bij de vaststelling van het bestaan van dreiging van aanmerkelijke schade worden onder meer de volgende factoren in aanmerking genomen:

a) de aard van de betrokken subsidie(s) en de waarschijnlijke gevolgen daarvan voor de handel;

b) een aanzienlijke mate van toeneming van de invoer met subsidie op de markt van de Gemeenschap die erop wijst dat deze invoer waarschijnlijk nog aanzienlijk zal toenemen;

c) voldoende vrij beschikbare capaciteit bij de exporteur of een in de nabije toekomst aanmerkelijke toeneming van die capaciteit, welke erop wijst dat de uitvoer met subsidie naar de Gemeenschap waarschijnlijk nog aanzienlijk zal toenemen, waarbij rekening moet worden gehouden met de beschikbaarheid van andere uitvoermarkten die de bijkomende, voor uitvoer beschikbare hoeveelheden kunnen absorberen;

d) of de producten worden ingevoerd tegen prijzen die in aanzienlijke mate druk op de prijzen zouden uitoefenen of die prijsverhogingen die anders zouden zijn geschied, zouden verhinderen en die de vraag naar meer invoer vermoedelijk nog zouden doen toenemen;

e) de bestaande voorraden van het product waarop het onderzoek betrekking heeft.

Geen van deze factoren behoeft op zich doorslaggevend te zijn, maar alle in overweging genomen factoren tezamen moeten tot de conclusie leiden dat er op korte termijn nog uitvoer met subisidie zal geschieden en dat er, tenzij beschermende maatregelen worden genomen, aanmerkelijke schade zal optreden.

Artikel 9

Omschrijving van het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap"

1. Voor de doeleinden van deze beschikking wordt onder „bedrijfstak van de Gemeenschap" verstaan, de gezamenlijke producenten in de Gemeenschap van de soortgelijke producten of diegenen van deze producenten wier gezamenlijke productie van de betrokken producten een groot deel van de totale communautaire productie van deze producten als omschreven in artikel 10, lid 7, uitmaakt, met dien verstande dat:

a) wanneer producenten met exporteurs of importeurs zijn verbonden of zelf importeur van het naar beweerd gesubisideerde product zijn, onder „bedrijfstak van de Gemeenschap" de overige producenten kunnen worden verstaan;

b) in buitengewone omstandigheden het grondgebied van de Gemeenschap, wat de betrokken productie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de producenten binnen elk ervan als een afzonderlijke bedrijfstak kunnen worden beschouwd indien:

   i) de producenten binnen die markt hun gehele of nagenoeg gehele productie van het betrokken product op die markt verkopen, en

ii) aan de vraag op die markt niet in belangrijke mate wordt voldaan door elders in de Gemeenschap gevestigde producenten van het betrokken product.

In deze omstandigheden kan tot het bestaan van schade worden geconcludeerd zelfs indien een groot deel van de totale bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade lijdt, mits de invoer met subsidie op deze afzonderlijke markt geconcentreerd is en de producenten van alle of vrijwel alle producten op die markt door de invoer met subsidie schade lijden.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden producenten uitsluitend geacht met exporteurs of importeurs te zijn verbonden indien:

a) één van hen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over de anderen, of

b) een derde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap heeft over hen beiden, of

c) zij tezamen rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap hebben over een derde persoon, voorzover er redenen zijn aan te nemen of te vermoeden dat de betrokken producent zich door deze relatie anders gedraagt dan niet-verbonden producenten.

Voor de toepassing van dit lid wordt een persoon geacht zeggenschap over een andere persoon te hebben wanneer de ene rechtens of feitelijk in een positie verkeert het handelen van de ander te beperken of te leiden.

3. Wanneer „bedrijfstak van de Gemeenschap" is uitgelegd als te bestaan uit de producenten in een bepaald gebied, wordt de exporteurs of de subsidieverlenende regering de gelegenheid geboden overeenkomstig artikel 13 verbintenissen voor het betrokken gebied aan te bieden. In dergelijke gevallen wordt bij de beoordeling van het belang van de Gemeenschap bij de maatregelen, in het bijzonder met het belang van het betrokken gebied rekening gehouden. Indien niet onmiddellijk een passende verbintenis wordt aangeboden of indien zich de in artikel 13, leden 9 en 10, omschreven situaties voordoen, kan voor de Gemeenschap in haar geheel een voorlopig of een definitief recht worden ingesteld. In dergelijke gevallen kunnen de rechten, indien zulks in de praktijk uitvoerbaar is, tot specifieke producten of exporteurs worden beperkt.

4. Het bepaalde in artikel 8, lid 8, is op dit artikel van toepassing.

Artikel 10

Inleiding van de procedure

1. Behoudens het bepaalde in lid 9 wordt een onderzoek geopend naar het bestaan, de mate en de gevolgen van beweerde subsidiëring naar aanleiding van een schriftelijke klacht die namens de bedrijfstak van de Gemeenschap door een natuurlijke persoon, door een rechtspersoon of door een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid wordt ingediend.

De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een lidstaat, die deze aan de Commissie doet toekomen. De Commissie doet de lidstaten van elke klacht die zij ontvangt een afschrift toekomen. De klacht wordt geacht te zijn ingediend op de eerste werkdag volgende op de dag van bezorging bij de Commissie als aangetekend poststuk of op die van afgifte van een ontvangstbewijs door de Commissie.

Wanneer geen klacht wordt ingediend, maar een lidstaat over voldoende bewijsmateriaal inzake subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap beschikt, doet hij dit bewijsmateriaal onverwijld aan de Commissie toekomen.

2. Een klacht als bedoeld in lid 1 bevat voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies (en, zo mogelijk, de hoogte ervan), de schade en het oorzakelijke verband tussen de beweerde subsidie en de beweerde schade. De klacht bevat alle gegevens waarover de klager redelijkerwijze dient te beschikken met betrekking tot:

a) de identiteit van de klager en de omvang alsmede de waarde van de productie in de Gemeenschap van het soortgelijke product door de klager. Indien namens de bedrijfstak in de Gemeenschap een schriftelijke klacht wordt ingediend, wordt de bedrijfstak namens welke de klacht wordt ingediend, daarin omschreven door middel van een lijst van alle bekende producenten van de Gemeenschap van het soortgelijke product (of van verenigingen van die producenten) en, voorzover mogelijk, een opgave van de omvang en van de waarde van het soortgelijke product dat door deze producenten in de Gemeenschap wordt vervaardigd;

b) een volledige omschrijving van het naar beweerd met subsidiëring ingevoerde product, de naam van het betrokken land, respectievelijk die van de betrokken landen van oorsprong en/of van uitvoer, de identiteit van elke bekende exporteur of buitenlandse producent en een lijst van bekende personen die het betrokken product invoeren;

c) bewijsmateriaal ten aanzien van het bestaan, de hoogte en de aard van de betrokken subsidies en de mogelijkheid tegen die subsidies compenserende maatregelen te treffen;

d) Veranderingen in de omvang van de beweerde invoer met subsidie, de weerslag van deze invoer op de prijzen van het soortgelijke product op de markt van de Gemeenschap en de daaruit voortvloeiende weerslag van de invoer op de bedrijfstak van de Gemeenschap, zoals blijkt uit relevante factoren en indicatoren met betrekking tot de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, waaronder die welke in artikel 8, leden 3 en 5, zijn genoemd.

3. De Commissie onderzoekt voorzover mogelijk de juistheid en de toereikendheid van het in de klacht verschafte bewijsmateriaal teneinde vast te stellen of dit voldoende is om tot de opening van een onderzoek over te gaan.

4. Een onderzoek kan worden geopend om vast te stellen of de beweerde subsidies specifiek zijn in de zin van artikel 3, leden 2 en 3.

5. Een onderzoek kan eveneens worden geopend ten aanzien van subsidies waartegen ingevolge artikel 4, leden 2, 3 en 4, geen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, teneinde vast te stellen of aan de, in de genoemde leden vervatte voorwaarden is voldaan.

6. Indien een subsidie wordt toegekend op grond van een subsidieprogramma dat alvorens het tenuitvoer wordt gelegd, bij de WTO-Commissie Subsidies en compenserende maatregelen overeenkomstig artikel 8 van de Subsidieovereenkomst is aangemeld en ten aanzien waarvan de Commissie niet heeft kunnen vaststellen dat niet aan de desbetreffende bepalingen van artikel 8 van de Subsidieovereenkomst is voldaan, wordt naar een op grond van het bedoelde programma toegekende subsidie geen onderzoek ingesteld, tenzij door het bevoegde WTO-orgaan van geschillenbeslechting of door middel van de in artikel 8, lid 5, van de Subsidieovereenkomst bedoelde arbitrage, een schending van artikel 8 van de Subsidieovereenkomst is vastgesteld.

7. Een onderzoek op grond van lid 1 wordt eerst geopend, nadat aan de hand van een onderzoek naar de mate waarin de klacht door de producenten van het soortgelijke product in de Gemeenschap wordt gesteund dan wel betwist, is vastgesteld dat deze door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend. De klacht wordt geacht door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap te zijn ingediend, indien zij wordt gesteund door de producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke productie meer dan 50 % bedraagt van de totale productie van het soortgelijke product dat door dat deel van de bedrijfstak in de Gemeenschap wordt vervaardigd dat zich vóór, respectievelijk tegen de klacht heeft uitgesproken. Evenwel wordt geen onderzoek geopend wanneer de producenten in de Gemeenschap die de klacht uitdrukkelijk steunen, minder dan 25 % van de totale, door de bedrijfstak van de Gemeenschap voortgebrachte productie van het soortgelijke product voor hun rekening nemen.

8. De autoriteiten geven aan de met het oog op de opening van het onderzoek ingediende klacht geen bekendheid alvorens het besluit tot opening van een onderzoek is genomen. Na ontvangst van een door het nodige bewijsmateriaal gestaafde klacht ingevolge dit artikel en in ieder geval vóór de opening van een onderzoek doet de Commissie kennisgeving aan de overheid van het betrokken land van oorsprong en/of van uitvoer en wordt deze voor overleg uitgenodigd teneinde de situatie ten aanzien van de in lid 2 bedoelde punten op te helderen en om overeenstemming te bereiken over een oplossing.

9. Wanneer de Commissie, in bijzondere omstandigheden, besluit een onderzoek te openen zonder dat zij een schriftelijke klacht van of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap om tot opening van een onderzoek over te gaan, heeft ontvangen, geschiedt zulks aan de hand van voldoende bewijsmateriaal betreffende het bestaan van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, van schade en van oorzakelijk verband als bedoeld in lid 2, om de opening van een dergelijk onderzoek te rechtvaardigen.

10. Bij het besluit om al dan niet een onderzoek te openen, wordt het bewijsmateriaal ten aanzien van subsidiëring en schade gelijktijdig in overweging genomen. Een klacht wordt afgewezen wanneer ontoereikend bewijs van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring of van schade is om de procedure te kunnen voortzetten. Er wordt geen procedure ingeleid tegen landen waarvan het marktaandeel van hun invoer minder dan 1 % bedraagt, tenzij die landen tezamen 3 % of meer van het verbruik in de Gemeenschap voor hun rekening nemen.

11. De klacht kan vóór de opening van het onderzoek worden ingetrokken, in welk geval zij wordt geacht niet te zijn ingediend.

12. Wanneer na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om inleiding van een procedure te rechtvaardigen, gaat de Commissie binnen 45 dagen nadat de klacht is ingediend, daartoe over en maakt zij dit bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.* Wanneer het ingediende bewijsmateriaal ontoereikend is, wordt de klager, na overleg, daarvan binnen 45 dagen na de datum waarop de klacht bij de Commissie werd ingediend, in kennis gesteld.

13. In het bericht van inleiding van de procedure wordt de opening van een onderzoek aangekondigd en worden het betrokken product alsmede de betrokken landen bekendgemaakt; voorts wordt daarin een samenvatting van ontvangen informatie gegeven en wordt bepaald dat alle relevante informatie aan de Commissie dient te worden medegedeeld. Tevens worden in dit bericht de termijnen bekendgemaakt waarbinnen belanghebbenden zich kenbaar kunnen maken, schriftelijk hun standpunt naar voren kunnen brengen en inlichtingen kunnen verstrekken indien hun standpunt en inlichtingen tijdens het onderzoek in aanmerking moeten worden genomen. Ook wordt daarin de termijn bekendgemaakt, waarbinnen belanghebbenden kunnen verzoeken overeenkomstig artikel 11, lid 5, door de Commissie te worden gehoord.

14. De Commissie stelt de haar bekende betrokken exporteurs, importeurs en representatieve verenigingen van importeurs of van exporteurs, evenals het land van oorsprong en/of van uitvoer en de klagers ervan in kennis dat de procedure werd ingeleid en stelt, met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens, de volledige tekst van de in lid 1 bedoelde schriftelijke klacht ter beschikking van de bekende exporteurs en van de autoriteiten van het land van oorsprong en/of uitvoer en, op verzoek, ook aan andere betrokken belanghebbenden. Wanneer het aantal betrokken exporteurs bijzonder groot is, mag de volledige tekst van de schriftelijke klacht evenwel slechts aan de autoriteiten van het land van oorsprong en/of van uitvoer of aan de relevante vereniging van bedrijfstak- of beroepsgenoten worden verstrekt.

15. Een onderzoek met het oog op een compenserend recht mag de inklaringsprocedure van de douane niet hinderen.

Artikel 11

Het onderzoek

1. Na de inleiding van de procedure maakt de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, een aanvang met het onderzoek op het niveau van de

Gemeenschap. Dit onderzoek heeft zowel betrekking op de subsidiëring als op de schade en beide elementen worden gelijktijdig onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de bevindingen representatief zijn, wordt in geval van subsidiëring een onderzoektijdvak vastgesteld dat in de regel met het bij artikel 5 vastgestelde onderzoektijdvak overeenstemt. Informatie die betrekking heeft op een na het onderzoektijdvak volgende periode wordt normaal niet in aanmerking genomen.

2. Belanghebbenden die bij een onderzoek met het oog op een compenserend recht gebruikte vragenlijsten ontvangen, beschikken over ten minste 30 dagen om deze te beantwoorden. Voor de exporteurs gaat de termijn in op de dag van ontvangst van de vragenlijst, die voor dit doel wordt geacht te zijn ontvangen binnen één week nadat deze de ondervraagde of de geëigende diplomatieke vertegenwoordiger van het land van oorsprong en/of van uitvoer werd toegezonden. De termijn van 30 dagen kan worden verlengd waarbij rekening dient te worden gehouden met de voor het onderzoek vastgestelde termijnen en mits de belanghebbende redenen voor die verlenging aanvoert, door voor hem geldende bijzondere omstandigheden aan te tonen.

3. De Commissie kan de lidstaten verzoeken informatie te verstrekken en deze nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan een dergelijk verzoek gevolg te geven. Zij doen de Commissie de gevraagde informatie toekomen tezamen met de resultaten van alle door hen verrichte inspecties, controles en onderzoeken. De Commissie deelt deze informatie, zowel die welke van algemeen belang is als die waarom door een lidstaat is gevraagd, aan de lidstaten mede, op voorwaarde dat deze informatie niet vertrouwelijk is; indien dit wel het geval is, wordt een niet-vertrouwelijke samenvatting verstrekt.

4. De Commissie kan de lidstaten verzoeken alle noodzakelijke controles en inspecties te verrichten, in het bijzonder bij importeurs, handelaren en producenten in de Gemeenschap, en in derde landen een onderzoek in te stellen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarvoor toestemming geven en het betrokken land hiervan officieel in kennis is gesteld en daartegen geen bezwaar maakt. De lidstaten nemen alle noodzakelijke maatregelen om aan dergelijke verzoeken van de Commissie te voldoen. Ambtenaren van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of van een lidstaat, de ambtenaren van de lidstaten in hun werkzaamheden bijstaan.

5. De belanghebbenden die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 10, lid 13, kenbaar hebben gemaakt, kunnen worden gehoord indien zij binnen de termijn die in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* is bekendgemaakt, een daartoe strekkend schriftelijk verzoek indienen waarin zij aantonen dat zij belanghebbenden zijn voor wie de resultaten van de procedure consequenties kunnen hebben en dat er bijzondere redenen zijn om hun te horen.

6. De importeurs, de exporteurs en de klagers die zich overeenkomstig het bepaalde in artikel 10, lid 13, kenbaar hebben gemaakt, en vertegenwoordigers van het land van oorsprong en/of van uitvoer worden, op verzoek, in de gelegenheid gesteld andere partijen met tegengestelde belangen te ontmoeten, zodat afwijkende standpunten en tegenargumenten naar voren kunnen worden gebracht. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke informatie en met de wensen van de belanghebbenden. Geen enkele belanghebbende is verplicht aan een dergelijke bijeenkomst deel te nemen, noch mag de afwezigheid van een partij op een dergelijke bijeenkomst haar belangen schaden. Met de overeenkomstig het bepaalde in dit lid verstrekte mondelinge informatie wordt door de Commissie rekening gehouden, voorzover deze informatie nadien schriftelijk wordt bevestigd.

7. De klagers, de overheid van het land van oorsprong en/of van uitvoer, de importeurs en de exporteurs, alsmede hun representatieve verenigingen, en de representatieve gebruikers- en consumentenorganisaties die zich overeenkomstig artikel 10, lid 13, kenbaar hebben gemaakt, mogen op schriftelijk verzoek inzage krijgen in alle, door een bij het onderzoek betrokken partij aan de Commissie verstrekte informatie, doch niet in de door de autoriteiten van de Gemeenschap of van haar lidstaten opgestelde interne stukken, die voor de presentatie van hun zaak relevant is, niet-vertrouwelijk in de zin van artikel 29 is en die bij het onderzoek wordt gebruikt. Deze partijen mogen over vorenbedoelde informatie opmerkingen maken, waarmee rekening wordt gehouden indien die opmerkingen met voldoende bewijsmateriaal worden gestaafd.

8. Behoudens in de in artikel 28 bedoelde omstandigheden wordt voorzover mogelijk nagegaan, of de door belanghebbenden verstrekte informatie waarop de bevindingen worden gebaseerd, juist zijn.

9. Een onderzoek in de overeenkomstig artikel 10, lid 12, ingeleide procedure wordt zoveel mogelijk binnen één jaar afgesloten. Het wordt in ieder geval binnen 13 maanden na de opening ervan afgesloten in overeenstemming met de bevindingen als bedoeld in artikel 13 voor verbintenissen of met die als bedoeld in artikel 15 voor definitieve maatregelen.

10. Zolang het onderzoek duurt, geeft de Commissie het land van oorsprong en/of van uitvoer redelijke gelegenheid om het overleg voort te zetten teneinde de feitelijke situatie op te helderen en om overeenstemming over een oplossing te bereiken.

Artikel 12

Voorlopige maatregelen

1. Voorlopige rechten kunnen worden ingesteld, indien:

a) een procedure is ingeleid overeenkomstig artikel 10,

b) hierover is bericht en belanghebbenden voldoende gelegenheid is gegeven inlichtingen te verstrekken en opmerkingen te maken overeenkomstig artikel 10, lid 13,

c) er een voorlopige, positieve vaststelling van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap is geschied, en

d) het belang van de Gemeenschap vergt dat maatregelen worden genomen om verdere schade te voorkomen.

Voorlopige rechten worden niet eerder ingesteld dan 60 dagen en niet later dan negen maanden na de inleiding van de procedure.

Het voorlopige compenserende recht mag niet hoger zijn dan het voorlopig vastgestelde totale bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, maar moet lager dan dat bedrag zijn indien dit lagere recht toereikend zou zijn om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

2. Voor het bedrag van de voorlopige rechten dient zekerheid te worden gesteld. De betrokken producten kunnen in de Gemeenschap eerst in het vrije verkeer worden gebracht, nadat daarvoor zekerheid is gesteld.

3. De Commissie neemt voorlopige maatregelen na overleg of, in bijzonder dringende omstandigheden, na de lidstaten te hebben ingelicht. In het laatste geval geschiedt overleg uiterlijk tien dagen na de datum waarop de lidstaten van de door de Commissie genomen maatregelen kennis is gegeven.

4. Wanneer een lidstaat om onverwijld optreden van de Commissie verzoekt en aan de voorwaarden van lid 1, eerste en tweede alinea, is voldaan, besluit de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek, of een voorlopig compenserend recht moet worden ingesteld.

5. De Commissie stelt de lidstaten onverwijld van elk uit hoofde van de leden 1 tot en met 4 genomen besluit in kennis.

6. Een voorlopig compenserend recht wordt voor ten hoogste vier maanden ingesteld.

Artikel 13

Verbintenissen

1. Een onderzoek kan zonder instelling van voorlopige of van definitieve rechten worden beëindigd na ontvangst van bevredigende verbintenissen op vrijwillige basis, op grond waarvan:

a) het land van oorsprong en/of van uitvoer ermee instemt de subsidie in te trekken of te beperken of andere maatregelen te nemen met betrekking tot de gevolgen ervan, of

b) een exporteur zich ertoe verbindt zijn prijzen te herzien of zijn uitvoer naar het betrokken gebied te beëindigen zolang voor deze uitvoer tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies worden verleend, mits de Commissie, na overleg, ervan overtuigd is dat daarmee de schadelijke gevolgen van de subsidiëring worden weggenomen. Prijzen worden ingevolge deze verbintenissen niet meer verhoogd dan nodig om het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie te compenseren. De prijsverhogingen moeten lager zijn dan het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies indien dit toereikend zou zijn om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade weg te nemen.

2. De Commissie kan zelf verbintenissen voorstellen, maar een land of een exporteur kan niet worden verplicht daarop in te gaan. Het feit dat landen of exporteurs geen verbintenissen aanbieden of niet op een voorstel daartoe ingaan, heeft op het onderzoek van de zaak geen invloed. Niettemin kan worden vastgesteld dat het bij voortzetting van de invoer met subsidie waarschijnlijker wordt dat de dreiging van schade op werkelijke schade uitloopt. Van een land of van een exporteur worden, tenzij een voorlopige vaststelling van subsidiëring of van daaruit voortvloeiende schade is gedaan, geen verbintenissen verlangd, noch worden deze aanvaard. Behoudens uitzonderlijke omstandigheden mogen verbintenissen na het verstrijken van de termijn waarbinnen overeenkomstig artikel 30, lid 5, opmerkingen mogen worden gemaakt, niet meer worden aangeboden.

3. Aangeboden verbintenissen behoeven niet te worden aanvaard indien aanvaarding ervan moeilijkheden van praktische aard zou opleveren, bijvoorbeeld omdat het aantal feitelijke of potentiële exporteurs te groot is of om andere redenen, onder meer van algemeen beleid. Aan de betrokken exporteur en/of het land van oorsprong en/of van uitvoer mag mededeling worden gedaan van de redenen op grond waarvan wordt overwogen een aangeboden verbintenis af te wijzen. De exporteur of dat land kan in de gelegenheid worden gesteld daarover opmerkingen te maken. De redenen voor de afwijzing worden in het definitieve besluit vermeld.

4. Partijen die een verbintenis aanbieden, dienen een niet-vertrouwelijke versie daarvan te verstrekken die aan de bij het onderzoek betrokken partijen ter beschikking kan worden gesteld.

5. Wanneer verbintenissen, na overleg, worden aanvaard, wordt het onderzoek door de Commissie beëindigd.

6. Indien de verbintenissen worden aanvaard, wordt het onderzoek naar subsidiëring en schade normaal voltooid. Indien in een dergelijk geval wordt vastgesteld dat er geen subsidiëring of schade is, komt de verbintenis automatisch te vervallen, behalve wanneer een dergelijke vaststelling grotendeels het gevolg is van het bestaan van een verbintenis. Alsdan kan worden geëist dat een verbintenis gedurende een redelijke termijn wordt gehandhaafd. Indien wordt vastgesteld dat er inderdaad subsidiëring en schade is, blijft de verbintenis volgens de daarin vervatte bepalingen en overeenkomstig de bepalingen van deze beschikking voortbestaan.

7. De Commissie verlangt van een land waarvan of van een exporteur van wie een verbintenis is aanvaard, dat deze op gezette tijden over de naleving van deze verbintenis informatie verstrekt en verificatie van relevante gegevens toestaat. Indien daaraan niet wordt voldaan, wordt zulks als schending van de verbintenis aangemerkt.

8. Wanneer tijdens het onderzoek van bepaalde exporteurs verbintenissen worden aanvaard, worden deze voor de toepassing van de artikelen 18, 19, 20 en 22 geacht van kracht te worden op de datum waarop het onderzoek voor het land van oorsprong en/of van uitvoer wordt beëindigd.

9. Wanneer een verbintenis door een partij wordt geschonden of wordt opgezegd, wordt op basis van de feiten die bij het onderzoek zijn vastgesteld dat tot de verbintenis heeft geleid, overeenkomstig artikel 15 een definitief recht ingesteld, op voorwaarde dat dit onderzoek met een definitieve vaststelling van subsidiëring of van schade is afgesloten en, behalve in geval van opzegging van de verbintenis door een exporteur of door een land, de betrokken exporteur of het land van oorsprong en/of van uitvoer de gelegenheid is geboden opmerkingen te maken.

10. Na overleg kan overeenkomstig artikel 12 op basis van de beste beschikbare informatie een voorlopig recht worden ingesteld, hetzij omdat er redenen zijn aan te nemen dat een verbintenis wordt geschonden, hetzij, in geval van schending of opzegging van een verbintenis, indien het onderzoek dat tot de verbintenis heeft geleid, niet is afgesloten.

Artikel 14

Beëindiging zonder maatregelen

1. Wanneer de klacht wordt ingetrokken, kan de procedure worden beëindigd, tenzij deze beëindiging niet het belang van de Gemeenschap dient.

2. Wanneer, na overleg, blijkt dat beschermende maatregelen onnodig zijn, wordt het onderzoek of de procedure door de Commissie beëindigd.

3. Overeenkomstig lid 5 wordt de procedure onverwijld beëindigd, indien wordt vastgesteld dat het bedrag van de subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven, minimaal is, of indien de omvang van zowel de werkelijke als de potentiële invoer met subsidie dan wel de schade te verwaarlozen is.

4. Bij een overeenkomstig artikel 10, lid 12, ingeleide procedure wordt de schade normaal als te verwaarlozen beschouwd indien het marktaandeel van de betrokken invoer minder bedraagt dan het aandeel dat in artikel 10, lid 10, is bepaald. Bij onderzoek naar de invoer met subsidie uit ontwikkelingslanden wordt de omvang van deze invoer als te verwaarlozen beschouwd indien deze minder dan 4 % van de totale invoer van het soortgelijke product in de Gemeenschap uitmaakt, tenzij de invoer uit ontwikkelingslanden waarvan het afzonderlijke aandeel in de totale invoer minder dan 4 % uitmaakt, tezamen meer dan 9 % van de totale invoer van het soortgelijke product in de Gemeenschap beloopt.

5. Het bedrag van subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven, wordt als minimaal beschouwd wanneer het minder dan 1 % ad valorem bedraagt, met de volgende uizonderingen:

a) bij onderzoeken naar de invoer uit ontwikkelingslanden bedraagt de drempel voor minimale bedragen 2 % ad valorem, en

b) voor de in bijlage VII bij de Subsidieovereenkomst genoemde ontwikkelingslanden die WTO-lid zijn en voor de WTO-lid zijnde ontwikkelingslanden die uitvoersubsidies als omschreven in artikel 3, lid 4, onder a), van de onderhavige beschikking volledig hebben afgeschaft, bedraagt de drempel voor minimale bedragen 3 % ad valorem; indien de toepassing van deze bepaling afhangt van de afschaffing van uitvoersubsidies, wordt deze bepaling toegepast vanaf de datum waarop die afschaffing bij de WTO-Commissie Subsidies en compenserende maatregelen is aangemeld en zolang de uitvoersubsidies niet door het betrokken ontwikkelingsland worden toegekend; deze bepaling vervalt acht jaar na de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst,

met dien verstande dat alleen het onderzoek wordt beëindigd, wanneer de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies onder het voor individuele exporteurs relevante niveau voor minimale bedragen liggen en de procedure op deze exporteurs van toepassing blijft en zij bij een eventueel later nieuw onderzoek dat voor het betrokken land op grond van de artikelen 18 en 19 wordt verricht, opnieuw aan een onderzoek kunnen worden onderworpen.

Artikel 15

Instelling van definitieve rechten

1. Wanneer uit de definititef vastgestelde feiten het bestaan blijkt van subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven en blijkt dat deze subsidies schade veroorzaken en dat het belang van de Gemeenschap optreden vergt in de zin van artikel 31, stelt de Commissie, met een gewone meerderheid van stemmen, na overleg in het Raadgevend Comité, een definitief compenserend recht in, tenzij de subsidies worden ingetrokken of is aangetoond dat de betrokken exporteurs daardoor geen voordeel meer verkrijgen. De hoogte van het compenserende recht mag die van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende en de exporteurs tot voordeel strekkende subsidies, zoals op grond van deze beschikking vastgesteld, niet overschrijden en moet lager zijn dan het totale bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen, indien een lager recht toereikend zou zijn om de schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap weg te nemen.

2. In elke zaak wordt op alle producten, ongeacht de bron ervan, waarvan is vastgesteld dat zij met tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies worden ingevoerd en dat daardoor schade ontstaat, met uitzondering van de invoer uit die bronnen, waarvan krachtens deze beschikking verbintenissen zijn aanvaard, op niet-discriminerende grondslag een passend compenserend recht ingesteld. In de beschikking waarbij het recht wordt ingesteld, wordt bekendgemaakt welk recht voor elke leverancier of, indien dit praktisch niet mogelijk is, welk recht voor het land van levering is ingesteld.

3. Wanneer de Commissie haar onderzoek overeenkomstig artikel 27 heeft beperkt, mag het compenserende recht op de invoer door exporteurs of producenten die zich, overeenkomstig het bepaalde in artikel 27, kenbaar hebben gemaakt maar die niet bij het onderzoek werden betrokken, niet hoger zijn dan het voor de in de steekproef opgenomen partijen vastgestelde, gewogen gemiddelde bedrag van de subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld. Voor de toepassing van dit lid houdt de Commissie geen rekening met nihil- noch minimale bedragen van subsidies waartegen compenserende maatregelen kunnen worden ingesteld noch met de bedragen van dergelijke subsidies die onder de in artikel 28 bedoelde omstandigheden werden vastgesteld. Individuele rechten worden toegepast op de invoer van elke exporteur of producent voor wie een individueel bedrag aan subsidie is berekend, zoals bepaald in artikel 27.

Artikel 16

Terugwerkende kracht

1. Voorlopige maatregelen en definitieve compenserende rechten worden uitsluitend toegepast op producten die na het van kracht worden van de krachtens artikel 12, lid 1, of artikel 15, lid 1, genomen maatregel in het vrije verkeer worden gebracht, behoudens de in deze beschikking vastgestelde uitzonderingen.

2. Wanneer een voorlopig recht is toegepast en uit de definitief vastgestelde feiten het bestaan blijkt van subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven en van schade, besluit de Commissie, ongeacht of al dan niet een definitief compenserend recht dient te worden ingesteld, welk deel van het voorlopige recht definitief dient te worden ingevorderd. Onder „schade" wordt in dit verband niet verstaan, een aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak van de Gemeenschap, noch de dreiging van aanmerkelijke schade, tenzij wordt vastgesteld dat deze zich, zonder voorlopige maatregelen, tot aanmerkelijke schade zou hebben ontwikkeld. In alle andere gevallen waarin zich een dergelijke dreiging of vertaging voordoet, worden alle voorlopig betaalde bedragen vrijgegeven en kunnen definitieve rechten uitsluitend worden ingesteld vanaf de datum waarop de dreiging van schade of de aanzienlijke vertraging definitief wordt vastgesteld.

3. Indien het definitieve compenserende recht hoger is dan het voorlopige recht, wordt het verschil niet geïnd. Indien het definitieve recht lager is dan het voorlopige recht, wordt het recht opnieuw berekend. Indien de definitieve vaststelling negatief is, wordt het voorlopige recht niet bevestigd.

4. Een definitief compenserend recht kan worden geheven over producten die ten hoogste 90 dagen vóór de datum van inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen, maar niet vóór de datum waarop het onderzoek werd geopend, ten verbruik zijn aangegeven, op voorwaarde dat de invoer, overeenkomstig het bepaalde in artikel 24, lid 5, is geregistreerd, de Commissie de betrokken importeurs de gelegenheid heeft gegeven opmerkingen te maken en:

a) er kritieke omstandigheden bestaan waarin het betrokken product, waarvoor in de zin van deze beschikking tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn toegekend, moeilijk te herstellen schade veroorzaakt doordat het product in een betrekkelijk kort tijdvak massaal wordt ingevoerd, en

b) het, om herhaling van dergelijke schade te voorkomen, nodig wordt geoordeeld op deze invoer met terugwerkende kracht compenserende rechten in te stellen.

5. In geval van schending of van opzegging van verbintenissen kunnen over goederen die ten hoogste 90 dagen vóór de inwerkingtreding van voorlopige maatregelen in het vrije verkeer zijn gebracht, definitieve rechten worden geheven, op voorwaarde dat de invoer overeenkomstig artikel 24, lid 5, is geregistreerd en deze terugwerking niet wordt toegepast op vóór de schending of vóór de opzegging van de verbintenis in het vrije verkeer gebrachte goeden.

Artikel 17

Duur

Een compenserende maatregel blijft van kracht zolang en voorzover deze nodig is om de schadeveroorzakende, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies te neutraliseren.

Artikel 18

Nieuw onderzoek bij het vervallen van maatregelen

1. Een definitieve compenserende maatregel vervalt vijf jaar nadat hij is ingesteld of vijf jaar na de datum van het recentste nieuwe onderzoek in verband met zowel de subsidiëring als de schade, tenzij bij een nieuw onderzoek wordt vastgesteld dat het vervallen van de maatregel waarschijnlijk tot een voortzetting of tot een herhaling van subsidiëring en van schade zal leiden. Een dergelijk nieuw onderzoek wordt op initiatief van de Commissie of op verzoek van of namens de producenten van de Gemeenschap geopend en de maatregel blijft in afwachting van de resultaten van dat onderzoek van kracht.

2. Een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van een maatregel wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat het vervallen van de maatregel waarschijnlijk tot voortzetting of tot herhaling van subsidiëring en van schade zal leiden, bijvoorbeeld bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de subsidiëring wordt voortgezet en dat nog schade wordt toegebracht, dat het verdwijnen van de schade geheel of ten dele aan het bestaan van maatregelen is toe te schrijven of dat de omstandigheden van de exporteurs dan wel de marktsituatie erop wijzen, dat de schade veroorzakende subsidiëring waarschijnlijk zal voortduren.

3. Bij overeenkomstig dit artikel uitgevoerde onderzoeken worden de exporteurs, de importeurs, het land van oorsprong en/of van uitvoer en de producenten van de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld de in het verzoek om een nieuw onderzoek verstrekte informatie aan te vullen, te weerleggen of daarover opmerkingen te maken; in de conlusies wordt terdege met al het relevante en met stukken behoorlijk gestaafde bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag of het al dan niet waarschijnlijk is dat het vervallen van de maatregelen tot voortzetting of herhaling van subsidiëring en van schade zal leiden, rekening gehouden.

4. Op een passend tijdstip in de loop van het laatste jaar dat de in dit artikel omschreven maatregelen van toepassing zijn, wordt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht bekendgemaakt dat de maatregelen weldra komen te vervallen. Na dit bericht kunnen de producenten in de Gemeenschap uiterlijk drie maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar overeenkomstig lid 2 om een nieuw onderzoek verzoeken. Tevens wordt een bericht bekendgemaakt waarin het feitelijke vervallen van de maatregelen uit hoofde van dit artikel wordt aangekondigd.

Artikel 19

Tussentijdse nieuwe onderzoeken

1. De noodzaak tot handhaving van maatregelen kan eveneens aan een nieuw onderzoek worden onderworpen, hetzij op initiatief van de Commissie, hetzij op verzoek van een lidstaat, hetzij, op voorwaarde dat sedert de instelling van de definitieve maatregel een redelijke termijn van tenminste één jaar is verstreken, op verzoek van een exporteur, van een importeur, van de producenten van de Gemeenschap dan wel van het land van oorsprong en/of van uitvoer, welk verzoek ten aanzien van de noodzaak van een dergelijk tussentijds nieuw onderzoek voldoende bewijsmateriaal dient te bevatten.

2. Een tussentijds nieuw onderzoek wordt geopend wanneer het daartoe strekkende verzoek voldoende bewijs bevat dat handhaving van de maatregel niet langer noodzakelijk is om de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie te compenseren en/of dat het onwaarschijnlijk is dat de schade zal blijven bestaan of zich opnieuw zal voordoen indien de maatregel wordt ingetrokken of gewijzigd, dan wel dat de bestaande maatregel niet of niet langer toereikend is om de schade veroorzakende, tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie te neutraliseren.

3. Wanneer de ingestelde compenserende rechten lager zijn dat het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies, wordt een tussentijds nieuw onderzoek geopend indien de producenten in de Gemeenschap voldoende bewijs leveren, dat de rechten niet of niet tot voldoende wijziging van de wederverkoopprijzen van het in de Gemeenschap ingevoerde product hebben geleid. Indien bij het onderzoek wordt aangetoond dat de beweringen juist zijn, kunnen de compenserende rechten worden verhoogd om een prijsverhoging te bewerkstelligen waarmee de schade wordt weggenomen; het verhoogde recht mag echter niet hoger zijn dat het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies.

4. Bij onderzoeken op grond van dit artikel kan de Commissie onder meer nagaan of de omstandigheden met betrekking tot subsidiëring en schade ingrijpend zijn gewijzigd dan wel het beoogde resultaat, namelijk het wegnemen van de eerder overeenkomstig artikel 8 vastgestelde schade, met de bestaande maatregelen wordt bereikt. Bij de definitieve vaststelling wordt met al het relevante en met stukken behoorlijk gestaafde bewijsmateriaal rekening gehouden.

Artikel 20

Versnelde nieuwe onderzoeken

Elke exporteur, op wiens uitgevoerde producten een definitief compenserend recht van toepassing is, maar die tijdens het oorspronkelijke onderzoek om andere redenen dan een weigering de Commissie medewerking te verlenen, niet individueel werd onderzocht, is op zijn verzoek gerechtigd aan een versneld onderzoek te worden onderworpen, zodat de Commissie voor die exporteur onverwijld een individueel compenserend recht kan vaststellen. Alvorens een dergelijk nieuw onderzoek wordt geopend, wordt overleg in het raadgevend comité gepleegd en worden de producenten in de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken.

Artikel 21

Terugbetalingen

1. Onverminderd artikel 18 kan een importeur om terugbetaling van rechten verzoeken wanneer wordt aangetoond dat het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies op grond waarvan de rechten werden betaald, niet meer bestaat of is verminderd tot een lager niveau dan dat van de geldende rechten.

2. Om terugbetaling van compenserende rechten te verkrijgen, dient de importeur bij de Commissie een daartoe strekkend verzoek in. Die indiening van dat verzoek geschiedt via de lidstaat op het grondgebied waarvan de producten in het vrije verkeer werden gebracht, binnen zes maanden nadat het bedrag van de definitieve rechten door de bevoegde autoriteiten naar behoren werd vastgesteld of werd besloten de uit hoofde van een voorlopig recht als zekerheid gestelde bedragen definitief in te vorderen. De lidstaten geven de Commissie van een dergelijk verzoek onverwijld kennis.

3. Een verzoek om terugbetaling wordt slechts geacht met voldoende bewijsmateriaal te zijn gestaafd wanneer het nauwkeurige gegevens bevat over het bedrag van de

compenserende rechten waarvan terugbetaling wordt gevraagd en vergezeld gaat van alle douanedocumenten in verband met de berekening en de betaling van dat bedrag. Tevens dient het, voor een representatieve periode, bewijsmateriaal te bevatten betreffende het bedrag van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies dat de exporteur of producent waarop het recht van toepassing is, heeft ontvangen. Wanneer de importeur niet met de betrokken exporteur of producent is verbonden en dergelijke informatie niet onmiddellijk beschikbaar is, of de exporteur of de producent niet bereid is deze informatie aan de importeur te verschaffen, wordt in het verzoek een verklaring van de exporteur of producent opgenomen dat de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn verminderd of zijn komen te vervallen zoals in dit artikel is omschreven en dat het desbetreffende bewijsmateriaal aan de Commissie zal worden verschaft. Wanneer dit bewijsmateriaal niet binnen een redelijke termijn door de exporteur of de producent wordt voorgelegd, wordt het verzoek afgewezen.

4. Na overleg in het raadgevend comité besluit de Commissie of en in hoeverre het verzoek wordt ingewilligd. Zij kan te allen tijde besluiten een tussentijds nieuw onderzoek te openen. Op basis van de informatie die bij dit nieuwe onderzoek, dat wordt uitgevoerd overeenkomstig de op dergelijke nieuwe onderzoeken toepasselijke bepalingen, wordt verkregen en de conclusies die eruit worden getrokken, wordt bepaald of en in hoeverre terugbetaling is gerechtvaardigd. Terugbetalingen van rechten geschieden normaal binnen twaalf en in ieder geval binnen achttien maanden nadat het met bewijsmateriaal gestaafde verzoek om terugbetaling door een importeur van het aan een compenserend recht onderworpen product is ingediend. De lidstaten betalen deze rechten normaal binnen negentig dagen nadat vorengenoemd besluit is genomen, terug.

Artikel 22

Algemene bepalingen inzake nieuwe onderzoeken en terugbetalingen

1. De relevante bepalingen van de artikelen 10 en 11, met uitzondering van die welke op termijnen betrekking hebben, zijn op elk nieuw onderzoek als bedoeld in de artikelen 18, 19 en 20 van toepassing. Elk van die nieuwe onderzoeken wordt met spoed verricht en dient normaal binnen twaalf maanden na de opening van het nieuwe onderzoek te worden voltooid.

2. Nieuwe onderzoeken uit hoofde van de artikelen 18, 19 en 20 worden door de Commissie geopend na overleg in het raadgevend comité. Wanneer deze onderzoeken daartoe aanleiding geven, worden de maatregelen door de Commissie overeenkomstig artikel 18 ingetrokken of gehandhaafd, dan wel overeenkomstig de artikelen 19 en 20 ingetrokken, gehandhaafd of gewijzigd. Wanneer maatregelen ten aanzien van individuele exporteurs maar niet ten aanzien van het land in zijn geheel worden ingetrokken, blijft de procedure op deze exporteurs van toepassing en kunnen zij bij een eventueel volgend nieuw onderzoek dat overeenkomstig de artikelen 18 en 19 voor het betrokken land wordt verricht, opnieuw worden onderzocht.

3. Wanneer aan het einde van de geldigheidsduur van de in artikel 18 omschreven maatregelen een nieuw onderzoek van maatregelen op grond van artikel 19 loopt, worden de maatregelen eveneens uit hoofde van het bepaalde in artikel 18 aan een onderzoek onderworpen.

4. Bij alle overeenkomstig de artikelen 18 tot en met 21 verrichte nieuwe onderzoeken of onderzoeken in verband met de terugbetaling van rechten gaat de Commissie, mits de omstandigheden niet zijn gewijzigd, op dezelfde wijze te werk als bij het onderzoek dat tot de instelling van het recht heeft geleid, waarbij de artikelen 5, 6, 7 en 27 in acht worden genomen.

Artikel 23

Ontwijking van rechten

1. De overeenkomstig deze beschikking ingestelde compenserende rechten kunnen worden uitgebreid tot de invoer van soortgelijke producten, of tot delen daarvan, uit derde landen wanneer er van ontwijking van de van kracht zijnde rechten sprake is. Ontwijking wordt omschreven als een verandering in de handelsstromen tussen derde landen en de Gemeenschap ten gevolge van een praktijk, een proces of werkzaamheden waarvoor, afgezien van de instelling van het recht, onvoldoende reden of onvoldoende economische rechtvaardiging bestaat en er bewijs voorhanden is dat de corrigerende werking van het recht, gezien de prijzen en/of hoeveelheden van de soortgelijke producten, wordt ondermijnd en dat de soortgelijke ingevoerde producten en/of delen daarvan nog steeds van de subsidie genieten.

2. Onderzoeken op grond van dit artikel worden geopend indien het verzoek voldoende bewijsmateriaal betreffende de in lid 1 genoemde factoren bevat. Het onderzoek wordt, na overleg in het raadgevend comité, geopend bij beschikking van de Commissie die de douaneautoriteiten tevens instrueert om de invoer overeenkomstig artikel 24, lid 5, te registreren of om zekerheidstelling te eisen. De onderzoeken worden door de Commissie uitgevoerd, die door de douaneautoriteiten kan worden bijgestaan, en worden binnen negen maanden voltooid. Wanneer de feiten zoals deze uiteindelijk zijn vastgesteld, uitbreiding van de maatregelen rechtvaardigen, neemt de Commissie, na overleg in het raadgevend comité het daartoe strekkende besluit dat geldig is vanaf de datum waarop overeenkomstig artikel 24, lid 5, registratie van de goederen werd ingesteld of vanaf die waarop zekerheidstelling werd geëist. De relevante procedurele bepalingen van deze beschikking betreffende de opening en het uitvoeren van onderzoeken zijn van toepassing.

3. Registratie op grond van artikel 24, lid 5, geldt niet voor producten die vergezeld gaan van een douanecertificaat waarin wordt verklaard dat de betrokken invoer geen ontwijking van rechten vormt, nocht worden ten aanzien van deze producten maatregelen genomen. Deze certificaten kunnen op schriftelijk verzoek aan de importeurs worden afgegeven na goedkeuring bij besluit van de

Commissie en na overleg in het raadgevend comité. De certificaten zijn geldig voor de daarin vermelde periode en onder de daarin vermelde voorwaarden.

4. Geen enkele bepaling van dit artikel doet afbreuk aan de normale toepassing van de voorschriften inzake douanerechten.

Artikel 24

Algemene bepalingen

1. Voorlopige of definitieve compenserende rechten worden bij beschikking van de Commissie ingesteld en worden door de lidstaten geïnd in de vorm en voor het bedrag als in die beschikking vermeld en met inachtneming van de andere daarin vermelde criteria. Deze rechten worden ook onafhankelijk van de normaal op invoer rustende douanerechten, belastingen en andere heffingen geïnd. Over geen enkel product kunnen met het doel het hoofd te bieden aan één en dezelfde situatie die door dumping of door subsidiëring bij uitvoer ontstaat, zowel antidumpingrechten als compenserende rechten worden geheven.

2. Beschikkingen tot instelling van voorlopige of van definitieve compenserende rechten en beschikkingen of besluiten tot aanvaarding van verbintenissen of tot beëindiging van onderzoeken of procedures worden in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt. Deze beschikkingen of besluiten bevatten, in het bijzonder, en met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens, indien mogelijk de namen van de betrokken exporteurs, of van de betrokken landen, een omschrijving van het product en een samenvatting van de belangrijkste feiten en overwegingen die voor de bevindingen inzake subsidiëring en schade relevant zijn. In elk afzonderlijk geval word een afschrift van de beschikking of van het besluit aan de bekende belanghebbenden gezonden. De bepalingen van dit lid zijn op nieuwe onderzoeken van overeenkomstige toepassing.

3. Uit hoofde van deze beschikking kunnen bijzondere bepalingen worden vastgesteld, in het bijzonder wat de gemeenschappelijke definitie betreft van het begrip „oorsprong van goederen" als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad [1].

4. Indien dit in het belang van de Gemeenschap is, mogen maatregelen die op grond van deze beschikking zijn vastgesteld, na overleg in het raadgevend comité, bij besluit van de Commissie voor een periode van ten hoogste negen maanden worden geschorst. De Commissie kan na overleg besluiten de schorsing met ten hoogste één jaar te verlengen. De maatregelen mogen uitsluitend worden geschorst indien de marktverhoudingen tijdelijk in zodanige mate zijn gewijzigd dat het onwaarschijnlijk is dat de schorsing opnieuw tot schade zal leiden, mits de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid is gesteld opmerkingen te maken en met die opmerkingen rekening is gehouden. Maatregelen kunnen na overleg te allen tijde weer worden ingesteld indien de reden voor schorsing niet meer geldt.

5. De Commissie kan, na overleg in het raadgevend comité, de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat vervolgens, met ingang van de datum van registratie, van de betrokken producten rechten kunnen worden geheven. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Gemeenschap ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen. De registratrie wordt ingevoerd bij een beschikking van de Commissie waarin het doel van de maatregel wordt uiteengezet en waarin, zo nodig, een raming van de bedragen aan rechten die in de toekomst verschuldigd kunnen zijn, wordt opgenomen. Registratie van de invoer geschiedt niet voor een periode langer dan negen maanden.

6. De lidstaten brengen de Commissie over de invoer van producten die het voorwerp van onderzoeken en van maatregelen zijn, maandelijks verslag uit en doen daarbij opgave van het op grond van deze beschikking geheven bedrag aan rechten.

Artikel 25

Overleg

1. Overleg waarin deze beschikking voorziet, met uitzondering van het overleg bedoeld in artikel 10, lid 8, en in artikel 11, lid 10, vindt plaats in een Raadgevend Comité dat uit vertegenwoordigers van elke lidstaat bestaat en dat een vertegenwoordiger van de Commissie als voorzitter heeft. Overleg geschiedt onverwijld, op verzoek van een lidstaat of op initiatief van de Commissie en in ieder geval binnen een tijdsbestek dat het mogelijk maakt de in deze beschikking vastgestelde termijnen na te leven.

2. Het comité komt op uitnodiging van de voorzitter bijeen. Deze verstrekt de lidstaten zo spoedig mogelijk alle relevante informatie.

3. Zo nodig kan het overleg uitsluitend schriftelijk geschieden. In dat geval deelt de Commissie dit aan de lidstaten mede onder opgave van de termijn waarbinnen zij hun standpunt kenbaar kunnen maken of om mondeling overleg kunnen verzoeken. Het mondelinge overleg wordt door de voorzitter geregeld, mits het binnen een tijdsbestek kan gebeuren dat het mogelijk maakt de in deze beschikking vastgestelde termijnen na te leven.

4. Het overleg heeft met name betrekking op:

a) het bestaan van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies en de methoden om de hoogte daarvan vast te stellen;

b) het bestaan en de omvang van de schade;

c) het oorzakelijke verband tussen de invoer met subsidie en de schade;

d) de maatregelen die in de gegeven omstandigheden passend zijn om schade die door tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies is veroorzaakt, te voorkomen of weg te nemen en de wijze waarop deze maatregelen ten uitvoer worden gelegd.

[1] PB L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

Artikel 26

Controlebezoeken

1. Indien zij dit nuttig oordeelt, verricht de Commissie bezoeken om de administratie van importeurs, exporteurs, handelaars, vertegenwoordigers, producenten, bedrijfstak- of beroepsverenigingen en -organisaties te onderzoeken teneinde de verstrekte inlichtingen over subsidiëring en schade te controleren. Indien niet tijdig een correct antwoord is ontvangen, kan van een controlebezoek worden afgezien.

2. De Commissie kan zo nodig onderzoeken in derde landen verrichten, mits de betrokken ondernemingen ermee instemmen en het betrokken land op de hoogte wordt gebracht en dat land tegen het onderzoek geen bezwaar maakt. Zodra de toestemming van de betrokken ondernemingen is verkregen, deelt de Commissie het land van oorsprong en/of van uitvoer de namen en adressen van de te bezoeken ondernemingen en de overeengekomen bezoekdata mede.

3. De betrokken ondernemingen worden in kennis gesteld van de aard van de inlichtingen die tijdens controlebezoeken zullen worden nagetrokken en van alle tijdens die bezoeken te verstrekken aanvullende informatie, hetgeen echter niet belet dat in het licht van de verkregen inlichtingen gedurende de controle nadere bijzonderheden kunnen worden gevraagd.

4. Bij onderzoeken ingevolge de leden 1, 2 en 3 wordt de Commissie bijgestaan door ambtenaren van die lidstaten die daarom hebben verzocht.

Artikel 27

Steekproeven

1. Indien het aantal klagers, exporteurs of importeurs, productsoorten of transacties groot is, kan het onderzoek worden beperkt tot:

a) een redelijk aantal partijen, producten of transacties door aan de hand van op het tijdstip van de selectie beschikbare informatie van statistisch significante steekproeven gebruik te maken, of

b) het grootste representatieve productie, afzet- of uitvoervolume dat redelijkerwijs binnen de beschikbare tijd kan worden onderzocht.

2. De selectie van partijen, productsoorten of transacties ingevolge dit artikel geschiedt door de Commissie, bij voorkeur in overleg en met toestemming van de betrokken partijen, mits deze zich binnen drie weken na de opening van het onderzoek bij de Commissie aanmelden en voldoende inlichtingen verstrekken om de keuze van een representatieve steekproef mogelijk te maken.

3. In gevallen waarin overeenkomstig dit artikel een beperkt onderzoek is verricht, wordt de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies evenwel voor elke exporteur of producent die niet in de oorspronkelijke selectie was opgenomen, maar die binnen de bij deze beschikking bepaalde termijnen de nodige informatie verstrekt, individueel vastgesteld, tenzij het aantal exporteurs of producenten zo groot is dat individuele onderzoeken te belastend zijn en een tijdige voltooiing van het onderzoek beletten.

4. Wanneer tot een steekproefonderzoek wordt besloten en enkele of alle geselecteerde partijen medewerking weigeren in een mate die waarschijnlijk de resultaten van het onderzoek in aanmerkelijke mate ongunstig zal beïnvloeden, kan een nieuwe selectie worden gemaakt. Indien echter een groot aantal geselecteerden medewerking blijft weigeren of indien er onvoldoende tijd is om een nieuwe selectie te maken, zijn de relevante bepalingen van artikel 28 van toepassing.

Artikel 28

Niet-medewerking

1. Indien belanghebbenden binnen de bij deze beschikking vastgestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie of deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek aanmerkelijk belemmeren, kunnen aan de hand van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies, in zowel positieve als negatieve zin, worden getrokken.

Blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, dan wordt deze buiten beschouwing gelaten en kan van de beschikbare gegevens gebruikt worden gemaakt.

Belanghebbenden dienen in kennis te worden gesteld van de gevolgen van niet-medewerking.

2. Wanneer de belanghebbende zijn antwoord niet door middel van systemen voor automatische gegevensverwerking verstrekt, wordt dit niet als niet-medewerking beschouwd, mits deze belanghebbende aantoont dat verstrekking van het antwoord in de gevraagde vorm voor hem een onredelijke extra belasting zou betekenen of onredelijke extra kosten zou meebrengen.

3. Wanneer de informatie die een belanghebbende verstrekt, niet in alle opzichten volmaakt is, mag deze niet buiten beschouwing worden gelaten mits de tekortkomingen niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken, de informatie op passende wijze en tijdig wordt verstrekt en controleerbaar is en de belanghebbende naar beste vermogen heeft gehandeld.

4. Wanneer bewijzen of inlichtingen niet worden aanvaard, wordt de partij die deze heeft verstrekt, onverwijld van de redenen die aan deze afwijzing ten grondslag liggen, in kennis gesteld en dient haar de gelegenheid te worden geboden binnen de gestelde termijn nadere toelichtingen te verstrekken. Indien de verstrekte toelichtingen ontoereikend worden geacht, dienen de redenen voor de afwijzing van de bewijzen of inlichtingen te worden medegedeeld en dienen die redenen in conclusies openbaar te worden gemaakt.

5. De op lid 1 gebaseerde vaststellingen, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de hoogte van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies en de in de klacht vervatte informatie, worden indien praktisch mogelijk en met inachtneming van de voor het

onderzoek vastgestelde termijnen, getoetst aan informatie uit andere beschikbare onafhankelijke bronnen, zoals gepubliceerde prijslijsten, officiële invoer- en douanestatistieken alsmede aan de informatie die in de loop van het onderzoek van andere belanghebbenden werd verkregen.

6. Wanneer een belanghebbende geen of slechts gedeeltelijk medewerking verleent, waardoor relevante informatie wordt achtergehouden, kan dit tot gevolg hebben dat de resultaten voor deze belanghebbende minder gunstig uitvallen dan wanneer deze wél medewerking had verleend.

Artikel 29

Vertrouwelijke gegevens

1. Inlichtingen die wegens de aard ervan vertrouwelijk zijn (bijvoorbeeld omdat bekendmaking ervan een concurrent uit mededingingsoogpunt aanmerkelijk zou bevoordelen of ernstige nadelige gevolgen zou hebben voor degene die de informatie verstrekt of van wie de concurrent deze informatie heeft verkregen) of die door partijen bij een onderzoek als vertrouwelijk worden verstrekt, worden, indien daarvoor geldige redenen worden opgegeven, door de autoriteiten als dusdanig behandeld.

2. Belanghebbenden die vertrouwelijke inlichtingen verstrekken, dienen daarvan een niet-vertrouwelijke samenvatting toe te zenden. Deze samenvattingen moeten voldoende gedetailleerd zijn om een redelijk inzicht te verschaffen in de wezenlijke inhoud van de als vertrouwelijk verstrekte inlichtingen. In buitengewone omstandigheden kunnen belanghebbenden aangeven dat deze inlichtingen niet kunnen worden samengevat. In dergelijke buitengewone omstandigheden moeten de redenen worden aangegeven waarom een samenvatting niet mogelijk is.

3. Indien de Commissie van oordeel is dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gegrond is en degene die de inlichtingen heeft verstrekt, niet bereid is deze bekend te maken of de bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in samengevatte vorm toe te staan, kunnen deze inlichtingen buiten beschouwing worden gelaten, tenzij uit goede bronnen blijkt dat zij juist zijn. Verzoeken om vertrouwelijke behandeling mogen niet willekeurig worden afgewezen.

4. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene informatie door de autoriteiten van de Gemeenschap en, in het bijzonder, van de motivering van besluiten die ingevolge deze beschikking zijn genomen of voor de bekendmaking van het bewijsmateriaal waarop de autoriteiten van de Gemeenschap steunen, voorzover het noodzakelijk is deze motivering in gerechtelijke procedures toe te lichten. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met de gerechtvaardigde belangen van de betrokkenen wat de bescherming van zaken- of overheidsgeheimen betreft.

5. De Commissie, de lidstaten en de ambtenaren van de Commissie en van de lidstaten maken zonder de uitdrukkelijke toestemming van degene die deze heeft verstrekt, geen gegevens bekend die zij ingevolge deze beschikking hebben verkregen en waarvoor deze persoon om een vertrouwelijke behandeling heeft verzocht. Informatie die tussen de Commissie en de lidstaten wordt uitgewisseld of die verband houdt met het overleg op grond van artikel 25 of met het overleg bedoeld in artikel 10, lid 8, en in artikel 11, lid 10, of interne documenten die door de autoriteiten van de Gemeenschap of van de lidstaten zijn opgesteld, worden, tenzij in deze beschikking specifiek anders is bepaald, niet bekendgemaakt.

6. De op grond van deze beschikking verkregen informatie wordt uitsluitend gebruikt voor het doel waarvoor zij is gevraagd.

Artikel 30

Mededeling van gegevens

1. De klagers, de importeurs, de exporteurs, en hun representatieve verenigingen en het land van oorsprong en/of van uitvoer kunnen om mededeling verzoeken van de bijzonderheden die aan de van essentieel belang zijnde feiten en overwegingen op grond waarvan voorlopige maatregelen zijn ingesteld, ten grondslag liggen. Deze verzoeken dienen onverwijld na de instelling van de voorlopige maatregelen schriftelijk te worden ingediend en mededeling geschiedt zo spoedig mogelijk nadien.

2. De in lid 1 genoemde partijen mogen om definitieve mededeling verzoeken van de van essentieel belang zijnde feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen de instelling van definitieve maatregelen of de beëindiging van het onderzoek of van de procedure zonder de instelling maatregelen aan te bevelen, waarbij bijzondere aandacht wordt geschonken aan de mededeling van feiten of overwegingen die afwijken van die waarop de voorlopige maatregelen zijn gebaseerd.

3. De verzoeken om definitieve mededeling worden schriftelijk aan de Commissie gericht en dienen, wanneer een voorlopig recht is ingesteld, uiterlijk één maand na de bekendmaking van de instelling van dat recht door de Commisise te zijn ontvangen. Wanneer geen voorlopig recht is ingesteld worden partijen in de gelegenheid gesteld om binnen de door de Commissie gestelde termijnen om definitieve mededeling te verzoeken.

4. Definitieve mededeling geschiedt schriftelijk. Dit gebeurt met inachtneming van de verplichting tot bescherming van vertrouwelijke gegevens zo spoedig mogelijk en normaal niet later dan één maand voordat een definitief besluit wordt genomen of vóórdat de Commissie ingevolge de artikelen 14 en 15 het nemen van definitieve maatregelen voorstelt. Wanneer de Commissie niet in een positie verkeert om bepaalde feiten of overwegingen op dat tijdstip mede te delen, deelt zij deze zo spoedig mogelijk nadien mede. Deze mededeling doet geen afbreuk aan besluiten die de Commissie nadien mocht nemen, maar indien dergelijke besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden deze zo spoedig mogelijk medegedeeld.

5. Na de definitieve mededeling gemaakte opmerkingen worden uitsluitend in aanmerking genomen binnen een door de Commissie in elk afzonderlijk geval

vast te stellen termijn van ten minste tien dagen, waarbij de spoedeisendheid van de aangelegenheid op passende wijze in aanmerking wordt genomen.

Artikel 31

Belang van de Gemeenschap

1. De vaststelling of het belang van de Gemeenschap optreden vergt, wordt gebaseerd op een beooordeling van alle onderscheiden belangen als geheel genomen, waaronder die van de binnenlandse bedrijfstak, van de gebruikers en van de consumenten en een vaststelling op grond van dit artikel wordt slechts gedaan indien alle partijen de gelegenheid hebben gehad hun standpunt overeenkomstig lid 2 bekend te maken. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handel verstorende gevolgen van schade veroorzakende subsidiëring weg te nemen en een daadwerkelijke mededinging te herstellen. Maatregelen die op basis van de geconstateerde subsidiëring en schade zijn vastgesteld, mogen niet worden toegepast indien de autoriteiten, op grond van alle voorgelegde informatie, tot de duidelijke gevolgtrekking kunnen komen dat toepassing van deze maatregelen niet in het belang van de Gemeenschap is.

2. Teneinde de autoriteiten een deugdelijke basis te verschaffen om bij het besluit of de instelling van maatregelen in het belang van de Gemeenschap is, met alle standpunten en gegevens rekening te kunnen houden, kunnen de klagers, de importeurs en hun representatieve verenigingen en de representatieve gebruikers- en consumentenorganisaties zich binnen de in het bericht van opening van een onderzoek betreffende compenserende rechten gestelde termijnen, bij de Commissie bekend maken en haar inlichtingen verstrekken. Deze inlichtingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van de andere in dit lid genoemde partijen, die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

3. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen verzoeken te worden gehoord. Deze verzoeken worden ingewilligd indien zij binnen de in lid 2 bedoelde termijnen worden ingediend en de redenen vermelden waarom de partijen in het belang van de Gemeenschap zouden moeten worden gehoord.

4. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen over de toepassing van ingestelde voorlopige rechten opmerkingen maken. Om in aanmerking te worden genomen, moeten deze opmerkingen uiterlijk één maand na de toepassing van deze maatregelen zijn ontvangen. Deze opmerkingen, of passende samenvattingen daarvan, worden ter beschikking gesteld van andere partijen, die het recht hebben daarover opmerkingen te maken.

5. De Commissie onderzoekt de informatie die op passende wijze is voorgelegd, en gaat na in hoeverre deze representatief is. Het resultaat van dit onderzoek, tezamen met een oordeel over de waarde van de informatie, wordt aan het Raadgevend Comité voorgelegd.

6. Partijen die overeenkomstig lid 2 hebben gehandeld, mogen verzoeken dat hun de gegevens en overwegingen op grond waarvan waarschijnlijk definitieve besluiten worden genomen, beschikbaar worden gesteld. Dergelijke informatie wordt voorzover mogelijk beschikbaar gesteld en doet aan de later door de Commissie te nemen besluiten geen afbreuk.

7. Met informatie wordt slechts rekening gehouden wanneer deze door concreet bewijsmateriaal wordt gestaafd, dat de geldigheid ervan bevestigt.

Artikel 32

Verband tussen maatregelen inzake compenserende rechten en maatregelen op multilateraal niveau

Wanneer ten aanzien van een ingevoerd product enigerlei tegenmaatregel wordt genomen in procedures inzake geschillenbeslechting van de Subsidieovereenkomst en die maatregel van dien aard is, dat deze de door subsidiëring veroorzaakte schade wegneemt, wordt het compenserende recht dat voor dat product is ingesteld, onverwijld, naar gelang van het geval, geschorst of ingetrokken.

Artikel 33

Slotbepalingen

Deze beschikking doet geen afbreuk aan de toepassing van:

a) bijzondere bepalingen in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;

b) bijzondere maatregelen, mits deze niet strijdig zijn met de verplichtingen uit hoofde van de GATT.

Artikel 34

Intrekking van bestaande wetgeving

Beschikking nr. 2424/88/EGKS wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar Beschikking nr. 2424/88/EGKS met betrekking tot beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, worden als verwijzingen naar de onderhavige beschikking beschouwd.

Artikel 35

Inwerkingtreding

Deze beschikking treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Zij is van toepassing op procedures die op of na die dag zijn ingeleid.

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 september 1998.

Voor de Commissie
Leon BRITTAN
Vice-Voorzitter

BIJLAGE I

Lijst met voorbeelden van uitvoersubsidies

a) Verlening door overheidsinstanties van rechtstreekse, van uitvoerprestaties afhankelijke subsidies aan ondernemingen of aan bedrijfstakken.

b) Regelingen krachtens welke deviezen niet behoeven te worden afgedragen of soortgelijke praktijken die een uitvoerpremie inhouden.

c) Interne vervoer- en vrachttarieven voor uitvoerzendingen die door overheden zijn vastgesteld of door deze zijn opgelegd en die voordeliger zijn dan die voor binnenlandse zendingen.

d) Levering door overheidsorganen of door overheidsinstanties, rechtstreeks dan wel onrechtstreeks in het kader van overheidsregelingen, van ingevoerde of van binnenlandse producten of diensten voor gebruik bij de productie van voor uitvoer bestemde goederen, op gunstiger voorwaarden dan bij de levering van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten of diensten voor gebruik bij de productie van goederen voor binnenlands gebruik indien (in geval van producten) deze voorwaarden gunstiger zijn dan die welke op de wereldmarkt voor hun exporteurs commercieel verkrijgbaar ([1]) zijn.

e) Gehele of gedeeltelijke vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling, speciaal in verband met de uitvoer, van directe belastingen ([2]) of van socialezekerheidsbijdragen die door industriële of door commerciële ondernemingen zijn of moeten worden betaald ([3]).

f) Bijzondere aftrekmogelijkheden, die, rechtstreeks verband houdend met de uitvoer of met uitvoerprestaties, bij de vaststelling van de grondslag van de directe belastingen, worden toegestaan boven die welke voor de productie voor binnenlands verbruik worden toegestaan.

g) Vrijstelling of kwijtschelding, uit hoofde van de productie en distributie van voor uitvoer bestemde producten, van een bedrag aan indirecte belastingen ([2]) dat hoger is dan het bedrag dat uit hoofde van de productie en distributie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde producten wordt geheven;

h) Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen ([2]) op goederen en diensten die bij de productie van voor uitvoer bestemde producten worden gebruikt, voor bedragen die hoger zijn dan de vrijstelling, kwijtschelding of uitsel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten die bij de productie van soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen worden gebruikt. Vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen kan voor voor uitvoer bestemde producten worden toegestaan zelfs indien dit niet geschiedt voor soortgelijke, voor binnenlands verbruik bestemde goederen, indien de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen worden geheven op „inputs" die bij de productie van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen) ([4]). Dit punt wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de in bijlage II opgenomen richtsnoeren inzake het verbruik van „inputs" in het productieproces.

i) De kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen ([2]) voor een hoger bedrag dan dat van de invoerheffingen op de ingevoerde „inputs" die bij de productie van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen). In bijzondere gevallen evenwel mag een onderneming als vervangingsproductiemiddelen eenzelfde hoeveelheid binnenlandse „inputs" van dezelfde kwaliteit en met dezelfde eigenschappen als de ingevoerde „inputs" gebruiken om voor deze bepaling in aanmerking te komen, indien zowel de invoer- als de overeenkomstige uitvoertransacties binnen een redelijke termijn die niet meer dan twee jaar mag bedragen, geschieden. Dit punt wordt geïnterpreteerd

([1]) Onder „commercieel verkrijgbaar" wordt verstaan dat vrij tussen binnenlandse en ingevoerde goederen kan worden gekozen en dat deze keuze uitsluitend van commerciële overwegingen afhangt.

([2]) Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:
— „directe belastingen": belastingen op lonen, winsten, rente, huursommen, royalties en alle andere vormen van inkomen alsmede belastingen op het bezit van onroerende goederen;
— „invoerheffingen": douanerechten, andere rechten en overige, niet elders in deze noot genoemde belastingen die bij invoer worden geheven;
— „indirecte belastingen": belastingen op de verkoop, accijnzen, omzetbelasting, belastingen over de toegevoegde waarde, belastingen op concessies, zegelrechten, overdrachtsbelastingen, belastingen op voorraden en uitrusting, alsmede belastingaanpassingen aan de grens en alle overige belastingen niet zijnde directe belastingen en invoerheffingen;
— „in voorafgaande stadia geheven indirecte belastingen": belastingen geheven over goederen of diensten die direct of indirect bij de vervaardiging van het product zijn gebruikt;
— „cumulatieve indirecte belastingen": over verscheidene stadia gespreide belastingen waarvoor geen regeling voor belastingtegoeden bestaat wanneer de in een bepaald productiestadium aan belasting onderworpen goederen of diensten in een later productiestadium worden gebruikt;
— „kwijtschelding van belastingen": omvat ook de terugbetaling van belastingen of belastingaftrek;
— „kwijtschelding of terugbetaling van rechten": omvat ook de volledige of gedeeltelijke vrijstelling of uitstel van betaling van invoerrechten.

([3]) Uitstel van betaling houdt niet noodzakelijk een uitvoersubsidie in, bijvoorbeeld wanneer een normale rente in rekening wordt gebracht.

([4]) Punt h) is niet van toepassing op stelsels van belasting over de toegevoegde waarde en daarvoor in de plaats tredende belastingaanpassingen aan de grens; het probleem van de te grote vermindering van de belasting over de toegevoegde waarde wordt uitsluitend in punt g) behandeld.

overeenkomstig de richtsnoeren in bijlage II inzake het verbruik van „inputs" in het productieproces en de richtsnoeren in bijlage III om vast te stellen of terugbetalingsregelingen voor vervangende productiemiddelen uitvoersubsidies zijn.

j) Het instellen door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van de overheid) van regelingen voor exportkredietgarantie of- verzekering, van regelingen om kostenstijgingen bij de uitvoer van producten of om wisselkoersrisico's te dekken, tegen premies die duidelijk ontoereikend zijn om de bedrijfskosten en verliezen van deze regelingen op lange termijn te dekken.

k) Verlening door overheidsinstanties (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht van en/of handelende onder het gezag van regeringen) van exportkredieten tegen een lagere rente dan die welke zijzelf moeten betalen om de daarvoor bestemde middelen aan te trekken (of die zij zou moeten betalen indien zij bedragen in dezelfde valuta en met dezelfde looptijd als het exportkrediet op de internationale kapitaalmarkt zouden lenen) of de overname door de overheidsinstanties van alle of van een gedeelte van de kosten van exporteurs of financiële instellingen om kredieten te verkrijgen, voorzover deze tussenkomst een aanmerkelijk voordeel op het gebied van de exportkredietvoorwaarden inhoudt.

Indien een WTO-lid evenwel partij is bij een internationale verbintenis inzake officiële exportkredieten waarbij ten minste twaalf oorspronkelijke leden vanaf 1 januari 1979 partij zijn (of bij een daaropvolgende verbintenis die deze oorspronkelijke leden hebben aangegaan) of indien een WTO-lid in de praktijk de bepalingen inzake rentevoeten van deze verbintenis toepast, wordt een exportkredietpraktijk die met deze bepalingen in overeenstemming is, niet als een uitvoersubsidie beschouwd.

l) Alle andere uitgaven ten laste van de schatkist die in de zin van artikel XVI van de GATT 1994 een uitvoersubsidie zijn.

BIJLAGE II

Richtsnoeren inzake het verbruik van „inputs" in het productieproces [1]

I

1. Regelingen voor de aftrek van indirecte belastingen kunnen voorzien in vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op „inputs" die bij de vervaardiging van het voor de uitvoer bestemde product worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen). Tevens kunnen er regelingen zijn voor de kwijtschelding of terugbetaling van invoerheffingen op „inputs" die bij de vervaardiging van het uitgevoerde product worden verbruikt (rekening houdend met normale verliezen).

2. De punten h) en i) van de lijst met voorbeelden van uitvoersubsidies in bijlage I vermelden het begrip „inputs" die bij de vervaardiging van het voor de uitvoer bestemde product worden verbruikt. Volgens punt h) kunnen regelingen voor de aftrek van indirecte belastingen uitvoersubsidies zijn indien zij leiden tot vrijstelling, kwijtschelding of uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen voor een bedrag dat hoger is dan het bedrag aan belastingen dat op „inputs" die bij de vervaardiging van het uitgevoerde product worden verbruikt, werkelijk is geheven. Volgens punt i) zijn terugbetalingsregelingen uitvoersubsidies indien zij leiden tot de kwijtschelding of teruggave van invoerheffingen voor een hoger bedrag dan het bedrag aan invoerrechten dat op de „inputs" die bij de vervaardiging van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt, werkelijk is geheven. Volgens beide punten moet bij de bevindingen inzake het verbruik van de „inputs" bij de productie van het voor uitvoer bestemde product met normale verliezen rekening worden gehouden. In punt i) wordt, waar dienstig, ook rekening gehouden met vervanging.

II

3. Bij het subsidieonderzoek op grond van deze beschikking gaat de Commissie om na te gaan of „inputs" bij de productie van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt normaal als volgt te werk:

4. Wanneer wordt beweerd dat een regeling voor de aftrek van indirecte belastingen of voor de terugbetaling van invoerrechten een subsidie inhoudt omdat de kwijtschelding van de indirecte belastingen of de terugbetaling van invoerrechten op „inputs" die bij de productie van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt, te hoog is, stelt de Commissie normaal eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een regeling of procedure kent of toepast aan de hand waarvan kan worden nagegaan welke „inputs" bij de productie van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt en in welke hoeveelheden. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie normaal vervolgens of deze redelijk is, aan het gestelde doel beantwoordt en gebaseerd is op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. De Commissie kan het nodig achten, overeenkomstig artikel 26, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de informatie na te gaan of om zich ervan te overtuigen dat de regeling of procedure daadwerkelijk wordt toegepast.

5. Indien een dergelijke regeling of procedure niet bestaat, deze niet redelijk is of wanneer een dergelijke regeling of procedure wel is ingesteld en redelijk bevonden, maar blijkt niet of niet daadwerkelijk te worden toegepast, dient het land van uitvoer normaal een verder onderzoek naar de werkelijk verbruikte „inputs" in te stellen teneinde vast te stellen of teveel is betaald. Indien de Commissie zulks nodig acht, wordt een verder onderzoek uitgevoerd overeenkomstig punt 4.

6. De Commissie zal „inputs" normaal als fysiek opgenomen beschouwen, indien deze in het productieproces worden gebruikt en fysiek in het voor uitvoer bestemde product aanwezig zijn. Een „input" behoeft niet in dezelfde vorm in het uitgevoerde product aanwezig te zijn als die welke de „input" bij de aanvang van het productieproces had.

7. Bij de vaststelling van de hoeveelheid van een bepaalde „input" die bij de productie van het voor uitvoer bestemde product wordt verbruikt, dient rekening te worden gehouden met „normale verliezen" die normaal moeten worden geacht bij de productie van het voor uitvoer bestemde product te zijn verbruikt. Onder „verliezen" wordt dat deel van een bepaalde „input" verstaan dat in het productieproces geen onafhankelijke functie vervult, niet bij de productie van het voor uitvoer bestemde product wordt verbruikt (om redenen zoals bijvoorbeeld inefficiënte opname) en door dezelfde producent niet wordt teruggewonnen, gebruikt of verkocht.

8. Om vast te stellen of de correctie voor verliezen „normaal" is, houdt de Commissie normalerwijze rekening met het productieproces, de normale praktijk in de bedrijfstak in het land van uitvoer en, indien van toepassing, met andere technische factoren. De Commissie houdt ermee rekening dat het van belang is vast te stellen of de autoriteiten in het land van uitvoer de hoeveelheid verliezen op redelijke wijze hebben berekend wanneer deze hoeveelheid bestemd is om bij de berekening van de aftrek van belastingen of van rechten of van kwijtschelding ervan in aanmerking te worden genomen.

---

[1] Tijdens het productieproces verbruikte „inputs" zijn „inputs" die daarin fysiek zijn opgenomen, energie, brandstof en olie die bij productieproces worden gebruikt en katalysatoren die bij de toepassing ervan ter verkrijging van het voor uitvoer bestemde product worden verbruikt.

BIJLAGE III

Richtsnoeren om vast te stellen of terugbetalingsregelingen voor vervangende „inputs" uitvoersubsidies zijn

I

Terugbetalingsregelingen kunnen voorzien in de terugbetaling van invoerheffingen op „inputs" die bij de productie van een voor uitvoer bestemd product worden verbruikt, wanneer dit product binnenlandse „inputs" bevat met dezelfde kwaliteit en eigenschappen als de ingevoerde „inputs" die zij vervangen. Overeenkomstig punt i) van bijlage I kunnen terugbetalingen voor vervangende „inputs" met een uitvoersubsidie worden gelijkgesteld wanneer meer wordt terugbetaald dan het bedrag aan invoerheffingen op de ingevoerde „inputs" waarvoor terugbetaling wordt gevraagd.

II

In antisubsidieprocedures gaat de Commissie bij het onderzoek naar terugbetalingen voor vervangende „inputs" normaal als volgt te werk:

1. Volgens punt i) van bijlage I kunnen binnenlandse „inputs" in plaats van ingevoerde „inputs" bij de productie van een voor uitvoer bestemd product worden gebruikt, mits die „inputs" in dezelfde hoeveelheid worden gebruikt en dezelfde kwaliteit en kenmerken hebben als de ingevoerde „inputs" die daarmee worden vervangen. Het bestaan van een verificatieregeling of -procedure is van belang, omdat het de regering van het land van uitvoer in staat stelt ervoor zorg te dragen en aan te tonen dat de hoeveelheid „inputs" waarvoor terugbetaling wordt gevraagd, niet groter is dan de hoeveelheid soortgelijke uitgevoerde producten, in welke vorm dan ook, en dat er geen hoger bedrag aan invoerheffingen wordt terugbetaald dan oorspronkelijk op de betrokken ingevoerde „inputs" is geheven.

2. Wanneer wordt beweerd dat terugbetalingen voor vervangende „inputs" als subsidies zijn te beschouwen, stelt de Commissie normaal eerst vast of de overheid van het land van uitvoer een verificatieregeling of -procedure kent of toepast. Wordt vastgesteld dat een dergelijke regeling of procedure wordt toegepast, dan onderzoekt de Commissie normaal vervolgens of deze redelijk is, aan het gestelde doel beantwoordt en gebaseerd is op in het land van uitvoer algemeen aanvaarde handelspraktijken. In zoverre wordt vastgesteld dat dit inderdaad het geval is en dat de procedures daadwerkelijk worden toegepast, wordt niet vermoed dat er een subsidie is. De Commissie kan het nodig achten, overeenkomstig artikel 26, lid 2, bepaalde praktische controles uit te voeren om de informatie na te gaan of om zich ervan te overtuigen dat de verificatieprocedures daadwerkelijk worden toegepast.

3. Indien er geen verificatieprocedures bestaan, deze niet redelijk zijn, of wanneer deze procedures wel zijn ingesteld en redelijk bevonden doch blijken niet of niet daadwerkelijk te worden toegepast, kan er sprake zijn van subsidie. In dergelijke gevallen dient het land van uitvoer een verder onderzoek naar de betrokken transacties uit te voeren om vast te stellen of teveel is betaald. Indien de Commissie zulks nodig acht wordt een verder onderzoek uitgevoerd overeenkomstig punt 2.

4. Bevat de regeling voor de terugbetaling van invoerheffingen op vervangende „inputs" de bepaling dat exporteurs de invoerzendingen mogen aanwijzen waarop zij hun aanvraag om terugbetaling baseren, dan is dit op zichzelf geen bewijs van subsidie.

5. Aangenomen wordt dat de terugbetaling van invoerheffingen in de zin van punt i) van bijlage I te hoog is, indien overheden rente hebben betaald op de sommen die zij in het kader van hun terugbetalingsregelingen hebben terugbetaald, waarbij het teveel betaalde het bedrag van de werkelijk betaalde of te betalen rente is.